Tidskrift för **SCHACK**

Nr 8 · Aug. 1951 · Årg. 57

Svenska mästerskapet
i Halmstad

*

Matcherna mot Danmark och Norge

*

Ståhlberg om Englandsturneringen

*

Turneringen i Wien

*

Junior-VM

*

Studier · Problem
Korrespondensturneringar

TIDSKRIFT FÖR SCHACK 1951

Expedition: Drottninggatan 29 C, Stockholm. Postgirokonto 3973.
Annonsavdelningen: Telefon 31 67 22 (kl. 9—10).

Redaktör och ansvarig utgivare:
Erik Lundin, Alströmergatan 32, uppg. 8, 4 tr., Stockholm.
Telefon: 11 51 95 (säkrast kl. 12—13).

PRENUMERATIONSPRIS: KR. 8:—.
Postgiro 3 9 7 3

Nya schackklockor

inkomna.

Gediget verk och utförande.

Pris kr. 37:—. Lyxutförande kr. 44:—.

Demonstrationsschackbräde,

100×100 cm.

Av trä med stabil ram.

Pris kr. 65:— exkl. frakt.

TIDSKRIFT FÖR SCHACKS FÖRLAG.

Tidskrift för **SCHACK**

Nr 8 . Aug. 1951 . Årg. 57

Schackfolk i Halmstad.

Halländska länshuvudstaden i fager natur härbärgerar
solfattig sommar till trots turisternas talrika skara.
Gångande sedigt fram på dess gator man nu observerar
ett släkte för sig, allvarliga män med grubblande uppsyn,
känsliga ej för tjusande former och ögonkastflirten
Målmedvetet de stegen styra till tankarnas tempel
för att där dyrka den kvinna, som ensam bland jordens små evor
fånga förmår sin Adam förutan förförelsens finter,
schackgudinnan Caissa, Dianas like i kyskhet.
Fjärran ifrån de kommit, Norrlands söner och Skånes,
storstädens folk och män från de susande skogar,
för att i världens ädlaste spel bepröva idéernas värde,
kombinationernas halt och taktikens försåtliga fällor.
Skådar du därför, o införing, efter den tjugonde juli
uppå din gata en man, som ej alls betittar bikini
utan med pannan veckad i horisontala rynkor
går där med fjärrskådningsblick i filosofisk begrundan,
har du med visshet sett en av de trehundrasexti
fredliga, fina, ofarliga gäster din stad inviterat,
och du kan lugn din näring förkovra och glädjas med vänner,
ithy att schackfolkets sed ej är att begå några illdåd
utan att leva ett ärbart liv, ett sådant som skattas i Halland
och som jämväl sättes högt i det fagra och folkrika Halmstad.

M. TERNBLAD.

Halmstadkongressen

Sveriges schackförbunds 35:e kongress inleddes i Halmstads rådhus sessionssal fredagen den 20 juli kl. 16 med hälsningsanförande av riksbankskassör Herbert Pettersson. Han talade å det arrangerande schacksällskapet vägnar, berättade att detta firade fyrtioårsjubileum och uttalade ett tack till stadens myndigheter, för att de välvilligt ställt både medel och lokal till kongressens förfogande.

Å Halmstad stads vägnar besteg härefter stadsfullmäktiges ordförande överlärare Ernst R. Andersson talarstolen. — Jag vill rikta en hjärtlig välkomsthälsning till kongressen, yttrade han bl. a. Det är både angenämt och smickrande för staden att Sveriges Schackförbund förlagt kongressen till vår stad. Sommaren har varit dålig men vi hoppas på bättre väder! Jag har en önskan, även om jag vet att många kommer att bli fängslade av spelet, att ni skall bli i tillfälle att stifta bekantskap med vår stad, sol, bad och friska natur. Vår stad är en gammal stad. Jag hoppas att ni skall känna att ni är lika hjärtligt välkomna hit som till alla andra städer ni besökt under årens lopp.

Härefter tog ordföranden i Sveriges Schackförbunds styrelse advokat Folke Rogard till orda och tackade ordf. i Halmstads schacksällskap och stadsfullmäktiges ordf. för de vackra välkomstorden. — Stadsfullmäktiges ordförande och hans stad kan vara övertygade om att vi sätter stort värde på att få komma till denna vackra stad, sade hr Rogard bl. a. — Det rikliga schackutbytet, som bl. a. återspeglas i det stora deltagarantalet vid 1951 års kongress, ger oss anledning till stor glädje. — Och till sist förklarade hr Rogard 1951 års kongress öppnad.

Bland de 19 punkterna på föredragningslistan kan nämnas att hrr J. Collett och S. Lindquist, Stockholm, jämte ordf. valdes att justera dagens protokoll.

Punkt 7. "Bestämmelse av arvoden", som det ordagrant står. Här uppträdde en talare och framhöll att styrelsens medlemmar borde ha full ersättning för sina reesekostnader i samband med nödvändiga resor för förbundet. Vidare begärde hr Collett, Stockholm, ordet och ville ha en redogörelse för vad sekreterarens arbete bestod i. På detta genmälde hr Rogard att han inte var beredd att lämna en detaljerad uppgift över sekreterarens arbete. Men om det fanns anledning för hr Collett tro att sekreteraren inte gjorde skäl för sitt arvode, så kunde hr Rogard vitsorda att så inte var fallet men att sekreteraren inte ämnade begära höjt arvode. Collett: Jag misstänker visst inte att sekreteraren ej skulle göra skäl för sitt arvode utan framställde frågan närmast för att få veta om sekreterarens arvode borde höjas. Jag föreslår att hans arvode höjs från 1.500 kr. till 2.000 kronor.

För höjt sekreterarearvode röstade: Blekinge, Dalarna, Jämtland, Medelpad, Mälardalen, Skåne, Nordskåne, Småland, Stockholm, Värmland och Östergötland. För bibehållet arvode röstade: Göteborg, Halland, Norrbotten, Roslagen, Västerbotten samt Västergötland. Kongressen beslöt att höja sekreterarens arvode från 1.500 kr. till 2.000 kr. för innevarande budgetår.

Vid val av styrelse förelåg avsägning från hrr Hj. Mandal, Lund, och H. Gavelli, Västerås. I deras ställe invaldes hrr Olof Carlberg, Örebro, och Olof Lemon, Malmö. I övrigt omval. Till ny suppleant i styrelsen invaldes hr G. Claeson, Huskvarna.

Punkt 14. "Fastställande av avgifter för löpande räkenskapsår". Här framhöll bl. a. hr Ernst Åhman, Göteborg, att han ansåg det inkonsekvent av de ombud som röstat för höjt arvode till sekreteraren, utan att han begärt det, att inte se till att centralstyrelsen erhöll motsvarande inkomstökning genom höjda avgifter och föreslog en höjning av avgifterna till Sveriges Schackförbund till kr. 2:50 per medlem och år som en konsekvens av beslutet om höjt sekreterararvode. Några ombud deklarerade att de inte hade fullmakt att rösta för höjt arvode och med stor majoritet stannade kongressen vid nuvarande avgifter.

På inbjudan av Jämtlands Schackförbund beslöt kongressen att förlägga 1952 års kongress med tävlingar till Östersund. Tidpunkten skall senare fastställas.

Punkt 15, nya tävlingsbestämmelser, höll på att spolieras. Några ombud uttalade sin förkastelsedom över Monrads system och ansåg att detta uttryck borde helt strykas från stadgarna. Hr Bengt Ekenberg, Växjö, ansåg däremot att denna bestämmelse borde finnas i stadgarna för att ge styrelsen möjlighet att arrangera tävlingarna i klass II efter Monrads system vid osedvanligt stort deltagarantal. Han ansåg det inte lyckligt att allt för många från klass II fördes fram till klass I varje år. Hr G. Ståhlberg, Stockholm, gjorde gällande att en så viktig tävling som Sverigemästerskapet inte borde avgöras med endast två partier mellan gruppsegrarna i landslagsklassen utan föreslog 6 särspelspartier. Efter att förhandlingarna ajournerats på en kvart och styrelsen konfererat med landslagsspelarna beslöt kongressen vid fortsatta förhandlingar att i allt väsentligt godkänna de föreliggande ändringsförslagen till tävlingsbestämmelserna med bl. a. tillägg att särspelet om Sverigemästerskapet mellan gruppsegrarna skall omfatta 4 partier mot tillämpade två.

Punkt 17. Allsvenska serien. I detta ärende kom man slutligen fram till det beslutet att allsvenska serien skulle på försök i stort sett fortsätta som den nu avslutade ännu ett år. För framtiden bestämdes att anmälan om deltagande skall vara centralstyrelsen tillhanda före kongressen det år serien tar sin början. Vidare att Stockholm, Göteborg och Mälardalen äger rätt att delta med två klubblag under förutsättning att dessa två lag inlottas i olika zoner, att landet indelas i fyra mot nuvarande tre huvudzoner, bl. a. för att undvika att tre lag möts i finalomgången. Telefonmatcher skulle undvikas så långt möjligt, sedan bl. a. S. Cederlind, Karlskoga, framhållit att han hade mindre goda erfarenheter som kontrollant vid en dylik telefonmatch. De kvalificerande omgångarna skulle spelas den 21 oktober, 11 nov., 2 dec., 20 jan. 1952 och 10 febr. samt finalen den 23—25 mars 1952.

Sista punkten på dagordningen gällde en motion från Göteborgs Schackförbund om tillsättande av en eller flera neutrala ordförande att leda kongressförhandlingarna. Innan denna fråga togs upp överlämnade hr Rogard klubban till vice ordf. hr J. E. Ekelund och lämnade salen. Hr Ernst Åhman, Göteborg, förslagsställare, framhöll, att med hänsyn till att många kanske svävade i okunnighet om motionens verkliga innebörd han hoppades att ärendet bordlades, i vilket yrkande Göteborgs Schackförbunds ombud, hr I. Havner, instämde. Hr H. Söderborg, Stockholm, yrkade på att frågan måtte avgöras vid kongressen. Efter omröstning beslöt kongressen bordlägga detta ärende. Sedan förhandlingarna pågått i över fyra timmar förklarade vice ordföranden 1951 års kongress avslutad.

*

På hr Lövzéns anmärkning, att kontantpriserna slopats i klass II genmälde kassören Fritz Andersson att priserna till denna klass motsvarade i värde kr. 12:— per spelare!

*

Vid kongressen gjordes anmärkning på att spelarna måste anmäla sig till SM mer än två månader före tävlingens början.

*

SKÖNHETSPRISER.

Tidskrift för Schack har uppsatt skönhetspriser — bestående av schackklockor — för vackraste parti i varje klass. Med anledning därav har ett antal vackra partier sett dagens ljus, av vilka några återges i detta häfte. Prisvinnarna är ännu inte korade, men vi hoppas kunna meddela resultatet i nästa nummer.

Sverigemästartiteln "Vakant".

Tre nya landslagsspelare.

Gösta Stoltz, Stockholm, och Inge Johansson, Malmö, får i slutet av september i den sistnämndes hemstad utkämpa fyra partier om årets Sverigemästerskap. Det är första gången som särspel om slutsegern i landslagsklassen icke avgörs under kongressturneringen. Detta förnuftiga beslut grundas på Ståhlbergs förslag att titeln ej bör avgöras med särspel om endast två partier. Han hade föreslagit sex partier, men kongressen stannade vid fyra.

Skånemästarens kandidatur till Sverigemästerskapet kommer inte som någon överraskning. Han har flera goda resultat, spelar starkt, aggressivt och uthålligt. Även om den internationellt välträngade stockholmaren tippas som segrare, får han säkerligen en hård match.

Genom de nya bestämmelserna om retroaktiv uppflyttning av tidigare gruppsegrare i mästarklassen fick landslagsklassen ett betydande nytillskott och blev dubbelt så stor som föregående år. Elva deltagare i grupp I och tio i grupp II, där O. Karlin genom sjukdom återtog sin anmälan. Inge Johansson delade i grupp I segern med göteborgaren Ernst Åhman och vann sedan särspelspartiet (bestämmelserna lär endast ha tillåtit ett parti). Johansson fick i lottningen vit och hade därtill den icke obetydliga fördelen att endast behöva remi enligt det överallt spökande Sonnenborn-systemet. Debutanterna Sterner, Lindberg och Sven Carlsson gjorde goda resultat, men kanske hade man väntat mera av Lindquist — som ju debuterade redan förra året! Femtioårsjubilaren Gunnar Skarps insats är inte heller dålig, med det handikap som uppvaktningar mitt i allt innebär och "obligatorisk" nolla på födelsedagen (Lindberg!).

I grupp II var Gösta Stoltz' seger aldrig ifrågasatt. Det var länge sedan han visade sådan god form — om det nu berodde på de friska och saltmättade västanvindar, som svepte fram över det tält han bodde i... Det starka paret Henrik Carlsson, Göteborg, och Z. Nilsson, Stockholm, kom närmast, sedan Bertil Sundberg, Stockholm, fått sin enda förlust i sista ronden mot Andersson i Skoghall.

*

M. Joffe och G. Backlund, Stockholm, och K. G. Pettersson, Bergvik, är det nya tillskottet i landslagsklassen. Särspel mellan gruppsegrarna har till allas belåtenhet slopats. Den sensationella bravaden svarade Joffe för i grupp I, genom att efter tre raka förluster vinna sex partier i följd och därmed gruppsegern! Dalarnas starke man, G. Granlund, hade lika många poäng, men inte lika "poänggivande". Hur oerhört jämn gruppen var i övrigt framgår av tabellen. Rutinerade stockholmaren Backlund hade inte lätt att hålla undan för kombinationsspelaren Hörberg, Kalmar, i andra gruppen, ehuru det slutligen lyckades. Tidskriftens värderade medarbetare Werle visade i denna grupp sin absoluta oslagbarhet! Säkraste segern hemfördes i tredje gruppen av starke norrlänningen K. G. Pettersson, som förutsättes komma att göra livet surt för landslagsspelarna i fortsättningen.

*

Ingen prisutdelningbankett: För första gången på många år ägde prisutdelningen i Halmstad rum utan bankett. Och se det gick det också! Flertalet som tog ut sina priser i förskott och reste tillbaka till sin familj och sitt förvärvsarbete så snart de spelat färdigt tyckte att detta var ett utmärkt arrangemang. Men meningarna går ju alltid isär. Det fanns också de som ansåg att en prisutdelning utan dessa solenna former och med god mat och god dryck och gärna några berömmande ord om den egna prestationen inte är någon prisutdelning! Majoriteten av spelare, som nu liksom tidigare kom från klass II ansåg det inte absolut nödvändigt att behöva kosta på sig en middag för 15 à 20 kronor för att motta ett pris värderat till 12 kronor!

Resultat.

Landslagsklassen, grupp 1.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	Poäng
1. I. Johansson, Malmö	—	½	1	½	0	1	½	1	½	1	1	7
2. E. Åhman, Göteborg	½	—	0	½	½	1	½	1	1	1	1	7
3. E. Lundin, Stockholm	0	1	—	½	1	½	½	½	½	1	1	6½
4. O. Sterner, Stockholm	½	½	½	—	1	0	0	½	1	1	1	6
5. L. Lindberg, Stockholm..	1	½	0	0	—	½	½	1	1	0	1	5½
6. S. Lindquist, Sockholm..	0	0	½	1	½	—	½	0	1	1	*1	5½
7. S. Carlsson, Västerås	½	½	½	1	½	½	—	0	0	1	1	5½
8. G. Skarp, Göteborg	0	0	½	½	0	1	1	—	0	1	1	5
9. N. Bergkvist, Stockholm..	½	0	½	0	0	0	1	1	—	½	1	4½
10. S. Buskenström, Hedemora	0	0	0	0	1	0	0	0	½	—	1	2½
11. A. Mellgren, Åmål	0	0	0	0	0	*0	0	0	0	0	—	0

Landslagsklassen, grupp 2.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Poäng
1. G. Stoltz, Stockholm	—	½	½	½	1	1	1	1	½	1	7
2. H. Carlsson, Göteborg	½	—	½	½	½	½	½	1	1	1	6
3. Z. Nilsson, Stockholm	½	½	—	0	1	1	½	½	1	1	6
4. B. Sundberg, Stockholm	½	½	1	—	½	1	0	½	½	1	5½
5. O. Kinnmark, Göteborg	0	½	0	½	—	1	1	1	½	0	4½
6. A. Bergqvist, Stockholm	0	½	0	0	0	—	1	1	½	1	4
7. G. Andersson, Skoghall	0	½	½	1	0	0	—	½	1	0	3½
8. J. Lindberg, Örebro	0	0	½	½	0	0	½	—	½	1	3
9. G. Magnusson, Stockholm ..	½	0	0	½	½	½	0	½	—	½	3
10. B. Ekenberg, Växjö	0	0	0	0	1	0	1	0	½	—	2½

Mästarklassen, grupp 1.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Poäng
1. M. Joffe, Stockholm	—	1	0	0	0	1	1	1	1	1	6
2. G. Granlund, Långshyttan ..	0	—	½	½	1	½	1	1	½	1	6
3. O. Appelqvist, Stockholm	1	½	—	0	0	½	1	0	1	1	5
4. B. Engholm, Malmö	1	½	1	—	½	½	½	½	0	½	5
5. J. Nilsson, Malmö	1	0	1	½	—	0	½	½	1	½	5
6. Å. Stenborg, Västerås	0	½	½	½	1	—	½	½	1	½	5
7. S. Ardbring, Göteborg	0	0	0	½	½	½	—	1	1	½	4
8. K. Gannholm, Alva	0	0	1	½	½	½	0	—	1	½	4
9. R. Bäck, Stockholm	0	½	0	1	0	0	0	0	—	1	2½
10. S. Cederlind, Karlskoga	0	0	0	½	½	½	½	½	0	—	2½

Gunnar Skarp blev på sin 50-årsdag den 26 juli välförtjänt vänligt bemött (hm sa' Lindberg) och uppvaktades med blommor, telegram och presenter. På kvällen hölls en subskriberad middag för honom i *en* trängre krets av trogna grannar och kanske stundom elaka motståndare vid brädet.

*

Livligt hyllad pristagare: Gösta Stoltz, Stockholm, klass L/2! Utöver sin schackliga prestation kanske han även hyllades för att han bodde i tält!

*

Dålig start, bra spurt: M. Joffe, Stockholm, i klass M/1. Startade med 3 nederlag, tog 6 segrar i följd och gick upp i landsklassen!

Mästarklassen, grupp 2.		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Poäng
1.	G. Backlund, Stockholm	—	0	½	½	1	1	½	1	1	1	6½
2.	B. Hörberg, Kalmar	1	—	½	½	½	1	0	1	1	½	6
3.	A. Werle, Stockholm	½	½	—	½	½	½	½	1	½	1	5½
4.	A. Fridh, Linköping	½	½	½	—	0	0	1	½	1	1	5
5.	H. Åhman, Boden	0	½	½	1	—	½	1	0	1	0	4½
6.	K. Kust, Stockholm	0	0	½	1	½	—	½	½	0	1	4
7.	B. Willborg, Långshyttan	½	1	½	0	0	½	—	0	1	½	4
8.	R. Utuste, Lidköping	0	0	0	½	1	½	1	—	0	½	3½
9.	R. Goode, Kristinehamn	0	0	½	0	0	1	0	1	—	½	3
10.	L. Laurine, Göteborg	0	½	0	0	1	0	½	½	½	—	3

Mästarklassen, grupp 3.		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Poäng
1.	G. Pettersson, Bergvik	—	½	1	½	1	1	0	1	1	1	7
2.	G. Ericsson, Stockholm	½	—	½	0	½	1	½	1	1	1	6
3.	S. Isaksson, Motala	0	½	—	1	1	1	½	½	½	1	6
4.	S. Nyman, Stockholm	½	1	0	—	½	½	1	0	1	1	5½
5.	G. Lundh, Gävle	0	½	0	½	—	0	1	1	½	1	4½
6.	H. Weimo, Dalsjöfors	0	0	0	½	1	—	1	1	½	½	4½
7.	R. Strand, Stockholm	1	½	½	0	0	0	—	½	½	1	4
8.	A. Wendelin, Uppsala	0	0	½	1	0	0	½	—	½	1	3½
9.	S. Krenzisky, Malmö	0	0	½	0	½	½	½	½	—	½	3
10.	K. Johannesson, Göteborg	0	0	0	0	0	½	0	0	½	—	1

FRÄMST I KLASS I OCH II BLEV:

Klass I, grupp 1:

C. O. Christoffersson, Luleå 6½
Arne Andersson, Stockholm 6½
Sven Anderson, Karlskoga 6
Ragnar Forsberg, Göteborg 5½

Grupp 2:

Jean Mörby, Lidköping 7
Gunnar Jacobsson, Göteborg 6½
E. Forsgren, Rättvik 6
Tage Lindgren, Stockholm 4½
Erik Eriksson, Eksjö 4½
J. Westberg, Stockholm 4½

Grupp 3:

H. Fröberg, Härnösand 7½
U. Körling, Stockholm 7
E. Åhsberg, Nässjö 6
T. Johansson, Göteborg 5½

Grupp 4:

H. Broberger, Stockholm 6½
H. Arnstam, Eksjö 6½
Arne Eriksson, Stockholm 6
G. Sandberg, Umeå 6

Grupp 5:

A. Hildebrand, Uppsala 8
G. Eidenfeldt, Stockholm 8
G. Robért, Eksjö 7
S. Samuelsson, Stockholm 7

Grupp 6:

G. Hellman, Stockholm 6½
A. Svensson, Lerum 6
E. Elofsson, Göteborg 6
K. Wallin, Västerås 6

Klass II, grupp 1:

G. Södergren, Norrköping 8½
E. Bengtsson, Köping 6½
B. Carlsson, Eksjö 6½
Folke Eriksson, Stockholm 6
S. Månsson, Kristianstad 6
G. Ekberg, Jönköping 6

Grupp 2:

Bengt Andersson, Falköping 8½
B. Söderqvist, Nässjö 8

G. Strelert, Stockholm 8
Y. Almkvist, Örebro 6
Ernst Eriksson, Halmstad 6
Arne Andersson, Kristianstad 6

Grupp 3:

Ö. Törnqvist, Alingsås 8½
Arvid Nilsson, Slottsbron 7½
S. Kleingardt, Örebro 7½
Bengt Ahlbom, Stockholm 7

Grupp 4:

H. Therning, Fristad 7½
Ä. Boman, Sjuntorp 7½
Martin Johansson, Klemensnäs 7
E. Forslund, Stockholm 6½
G. Lisskar, Insjön 6½

Grupp 5:

B. Westin, Göteborg 9
T. Nättorp, Lidköping 8½
Lennart Larsson, Lerum 6½
L. Apelquist, Stockholm 6½
M. Lindholm, Hässleholm, ... 6½

Grupp 6:

K. E. Lindeberg, Solna 9½
N. Holmquist, Stockholm 9½
Henry Eriksson, Borlänge 8
S. Wahlund, Stockholm 6½

Grupp 7:

E. Bergman, Frösön 8½
K. E. Andersson, Eskilstuna 6½
S. Stenlund, Klemensnäs 5½
V. Skalin, Vara 5½
S. Kärrman, Lerum 5½

Grupp 8:

L. Elander, Stockholm 8
A. Lindström, Solna 7½
Arthur Olsson, Malmö 7½
Gunnar Nolbeck, Alingsås 7
L. Ljungqvist, Eksjö 7

Grupp 9:

N. Granlund, Eskilstuna 8
H. Ling, Västerås 8
Gösta Andersson, Hagfors 8
Stig Andersson, Trollhättan 8
A. Th. Lövgren, Borås 8

Grupp 10:

Gösta Karlsson, Landskrona 10
A. Kerje, Stockholm 8
Rune Larsson, Eskilstuna 7½
H. Seydlitz, Stockholm 6½
G. Nättorp, Skara 6½

Grupp 11:

T. Tamm, Borås 10½
Lennart Olsson, Stockholm 8½
I. Franzén, Eskilstuna 7½
Sten Johnsson, Solna 6½
Gustav Persson, Göteborg 6½

Grupp 12:

K. Lagerkvist, Stockholm 6
V. Karlsson, Landskrona 5½
U. Andersson, Ludvika 5½
O. Vieslander, Vännäs 5½

Grupp 13:

N. Jerrefolk, Stockholm 8½
Bertil Larsson, Grästorp 8½
I. Johansson, Kristinehamn 8
John Pettersson, Söderhamn 7½

Grupp 14:

J. Dahlin, Nyköping 8½
A. Fredin, Bergvik 7½
Einar Pettersson, Solna 7
I. Bäcklin, Stockholm 6½
A. Tandrup, Göteborg 6½
A. Eklöv, Sjuntorp 6½

Grupp 15:

O. Sunninger, Tibro 7½
Eric B. Persson, Ljungbyhed 7½
N. Friberg, Solna 7
L. Bergner, Marmaverken 6½
R. Berner, Göteborg 6½

Grupp 16:

G. Häggström, Sundsvall 9½
R. Albiner, Tibro 8½
B. Lindh, Stockholm 8
Seth Pettersson, Stockholm 7
E. Nordström, Göteborg 7

Grupp 17:

K. Svanberg, Stockholm 7
Gillis Ek, Sjuntorp 6
R. Hägg, Halmstad 5½
D. Sandin, Borås 5

Grupp 18:

L. Bohmgren, Stockholm	7½
D. Augustsson, Borås	7
Jan Roth, Malmö	6½
B. Mellberg, Göteborg	6½
T. Nordlund, Södertälje	6½

Grupp 19:

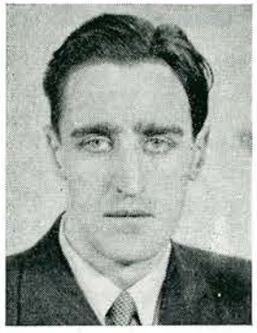
P. Wikström, Stockholm	10½
A. Olausson, Stockholm	8
B. Lindqvist, Dalsjöfors	7
H. Norén, Bodafors	7

Grupp 20:

R. Sjökvist, Stockholm	7½
Fritz Karlsson, Göteborg	7
K. Vannrud, Göteborg	6
Sixten Gustafsson, Stenstorp	5½
T. Laakso, Stockholm	5½

Något om de nya mästarna.

A. HILDEBRAND, UPPSALA.

Född 1921 i Estland. Vid 15 år remi i en simultanmatch mot Paul Keres. 1944 var H. kvalificerad för Estlandsmästerskapet och nådde goda +5 =5—5. Sedan 1944 bosatt i Uppsala.

JEAN MÖRBERG, LIDKÖPING, 45 ÅR.

Deltog bland 150 spelare i Malmö 1925 och tog 8:e pris. Klubbmästare i Kalmar 1931 och 6 gånger ytterligare. Efter 1941 5 klubbmästerskap i Lidköping och 1 DM för Västergötland.

G. EIDENFELDT, STOCKHOLM.

Mästarvärdighet genom att två gånger ha delat första pris i klass I, första gången i Sundsvall 1948. I övrigt andra pris Lidköping 1944 och pristagare Visby 1945 och Stockholm 1947. Framgångsrik korrespondensspelare: vann en grupp i mästarklassen 1948 och kom en halv poäng efter segerresultatet i svenska mästerskapet 1950.

GÖTE HELLMAN, STOCKHOLM.

Vann förra året överlägset klass II och nu ensam segrare i första klass. Onekligen fint avancerat. Tillhör Stockholms södra Schacksällskap efter tidigare haft hemortsrätt i Västervik..

H. FRÖBERG, HÄRNÖSAND, 33 ÅR.

Började intressera sig för schack vid 13 års ålder. Deltog i 4 SM. Ansåg sin grupp som den hårdaste. Tävlingslokalen utmärkt. Tycker att schackspelet är på uppåtgående i sin hemstad. Särskilt glad över problemisternas framgångar i årets SM. (Pettersson, Bergvik, Werle, Stockholm, Fröberg själv m. fl.)

HENRY BROBERGER, 37 ÅR.

Började 1932 i Oskarshamns schacksällskap. Har vidare varit medlem i Kamraterna i Göteborg och sedan 1944 i Västermalms schackklubb i Stockholm. Gjorde 1945 ett uppehåll på fyra år, då han studerade till radioingenjör på kvällarna. Har nu anställning i Vaxholm, där han dock saknar möjlighet att spela. Tänkte sluta tävlingsschacket efter kongressen i Kristianstad, men eftersom han där kom upp i klass I startade han med känt resultat även i Halmstad.

C. O. CHRISTOFFERSSON, LULEÅ

Spelade lokalt schack 1932—37. Uppehåll till SM i Stockholm 1947. Vann klass II förra året.

Segraren anser att inte rätt man vann! — Arne Andersson borde vunnit. Han kan mera schack än jag, men nerverna svek honom i avgörande partier.

Christoffersson, som nu är underofficer vid luftvärnet i Luleå, har tidigare tjänstgjort i Stockholm, Malmö och Östersund. Överallt har han gjort fin schackpropaganda i det militära.

PRISERNAS FÖRDELNING PÅ FÖRBUNDEN.

Förbund	Placering 1	2	3	4	Summa deltagare
Dalarna	1	1	2	1	11
Göteborg	2	6	3	7	33
Halland	—	—	1	1	10
Hälsingland	1	2	—	1	4
Jämtland	1	—	—	—	1
Medelpad	1	—	—	—	2
Mälardalen	4	4	4	2	31
Nordskåne	—	—	—	3	8
Norrbotten	1	—	—	—	3
Skåne	3	2	3	—	29
Småland	1	3	2	4	23
Stockholm	16	8	9	14	90
S:a Västerbotten	—	1	2	—	3
S:a Ångermanland	1	—	—	—	1
Värmland	2	1	1	3	14
Västergötland	11	4	2	5	55
Östergötland	1	1	—	—	8
Övriga förbund	—	—	—	—	16
				Summa deltagare	342

Anm. Stockholm tog 2 och Mälardalen 1 femtepris i klass L. Vid lika poäng har den delade högre placeringen angivits. En spelare bröt tävlingen efter två ronder och har icke medtagits.

Funktionärstriumfvirat: fr. v. Richard Carlsson, Halmstad, Erik Persson, Stockholm, Sven Andersson, Halmstad.

Svensk schackseger mot Danmark och Norge

Under tiden 16—19 juli utkämpade Sverige i Halmstad dubbelrondiga landskamper mot respektive Danmark och Norge. I båda fallen blev det svensk seger, mot Norge något markantare än mot våra grannar i söder.

Det svenska laget var på gott och ont. Stor andel i segrarna hade stormästaren G. Ståhlberg. Han inte blott hemförde de vackra siffrorna 3½ av 4 utan även inljöt stadga och självförtroende bland kamraterna genom sitt solida spel i toppen.

Skånes tungt vägande namn ifråga om schack, Inge Johansson, skilde sig från den svåra uppgiften vid andra bordet med samma förnämliga resultat. Och tredje man om denna bravad blev B. Sundberg, Stockholm. Tre poäng av H. Carlsson, Göteborg, skäms heller inte för sig, andra ej att förglömma.

*

SVENSKARNAS SAMMANLAGDA INDIVIDUELLA RESULTAT:

G. Ståhlberg	3½
I. Johansson	3½
B. Sundberg	3½
H. Carlsson	3
B. Ekenberg	2½
O. Kinnmark	2½
A. Bergqvist	2
E. Åhman	1(1)
G. Skarp	1(3)
N. Bergkvist	½(4)
S. Hjorth	½(4)

LANDSKAMPERNA I HALMSTAD 16—19 JULI 1951.

	Sverige			—	*Danmark*		
		11				9	
1.	G. Ståhlberg	1	1		E. Pedersen	0	0
2.	I. Johansson	1	1		P. Hage	0	0
3.	S. Hjorth	0	0		H. Enevoldsen	1	1
4.	H. Carlsson	1	1		Th. Haahr	0	0
5.	B. Ekenberg	½	1		A. Nielsen	½	0
6.	N. Bergkvist	0	0		P. Nielsen	1	1
7.	B. Sundberg	1	½		V. Nielsen	0	½
8.	O. Kinnmark	½	0		J. Nielsen	½	1
9.	A. Bergqvist	½	0		E. Lauridsen	½	1
10.	G. Skarp	1	0		J. Christensen	0	1

	Sverige			—	*Norge*		
		12½				7½	
1.	G. Ståhlberg	½	1		H. Kongshavn	½	0
2.	I. Johansson	½	1		E. Myhre	½	0
3.	S. Hjorth	0	½		A. Vestöl	1	½
4.	H. Carlsson	½	½		A. Krogdahl	½	½
5.	B. Ekenberg	1	0		E. Rojahn	0	1
6.	N. Bergkvist	½	0		O. B. Morcken	½	1
7.	B. Sundberg	1	1		E. Madsen	0	0
8.	O. Kinnmark	1	1		C. Haave	0	0
9.	A. Bergqvist	½	1		P. Monsen	½	0
10.	G. Skarp	0	—		L. Endresen	1	—
11.	E. Åhman	—	1		L. Endresen	—	0

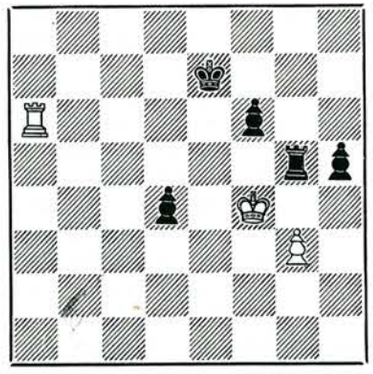
Stauntonturneringen.

Den s. k. Stauntonturneringen blev tyvärr inte den storslagna internationella kraftmätning, som engelsmännen avsett. Man ville på ett värdigt sätt fira hundraårsminnet av den första stora internationella turneringen, vunnen av Adolf Anderssen i konkurrens med bl. a. Staunton, och inbjöd ett tiotal av världens främsta mästare, bland dem världsmästaren Botvinnik och utmanaren Bronstein. Förklarligt nog tackade båda nej — det hade onekligen varit för mycket begärt, att de skulle ställa upp omedelbart efter den ansträngande matchen. Det kan tyckas, att Sovjetunionen lugnt kunnat låta Keres och Boleslavsky, Smyslov eller Kotov sköta repreeentationen, men ryssarna föredrogo att i likhet med ungrarna och tjeckerna stanna hemma. Då de båda affärsmännen Reshevsky och Najdorf kom med anspråk som arrangörerna inte kunde acceptera, undergick den planerade deltagarlistan stora förändringar, och man kom på den olyckliga idén att inbjuda fyra jugoslaviska mästare, trots att med undantag av England de övriga länderna hade en eller högst två representanter.

Turneringen började programenligt den 27 maj i Cheltenham, där de sex första ronderna spelades. De tre följande omgångarna spelades i Leamington och de sex sista i Birmingham, där också tävlingen om världsmästerskapet för juniorer ägde rum. I sista stund fick arrangörerna en ny jobspost, då Böök under resan insjuknade och ej kunde ställa upp. Han ersattes av engelsmannen Golombek, som gjort en överraskande stark insats i zonturneringen några veckor tidigare.

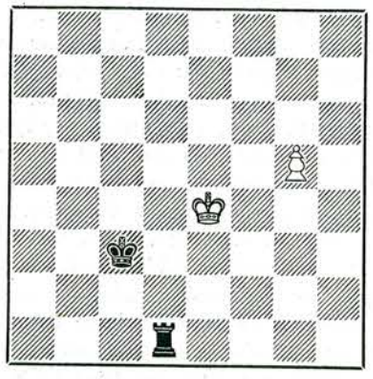
De inledande ronderna bjödo på åtskilliga överraskningar. Pirc förlorade i första ronden mot sin unge landsman, Matanovic, och Alexander slog sedan Gligoric i ett sensationellt parti. Detta ökade Unzickers och mina egna chanser att vinna tävlingen, men den tyske mästaren blev besegrad av Pirc, som tacksamt avböjde två remianbud och vann slutspelet, trots olikfärgade löpare.

Under tiden hade jag börjat bra, med en fin vinst mot Klein, men sedan stött på patrull. En bortslarvad vinstställning mot Donner satte ned humöret, och trots klar fördel fick jag nöja mig med remi även mot Matanovic. Jag kom in i en lång remiserie, trots att partierna utan undantag var komplicerade och kampbetonade, och var i ett fall nära nederlag. Mot Tartakoweer hade jag efter en växlingsrik kamp nöjet att försegla och kunde genom ett närliggande kvalitetoffer fått goda vinstchanser. Jag tyckte mig se en parad, som emellertid inte hade räddat situationen för den gamle stormästaren, och gjorde ett annat förseglingsdrag. Partiet var avbrutet flera dagar, och situationen var onekligen både egendomlig och komisk — Tartakower trodde sig vara i överhängande förlustfara, och jag visste, att han stod på klar vinst! Då partiet fortsatte, måste jag offra två bönder för att undvika omedelbar katastrof och söka min räddning i ett tornsluspel. Kampen avbröts ännu en gång, och Tartakowers seger verkade så given, att en något elak konkurrent frågade mig, varför jag ej gav upp! Avbrottsställningen var följande.

Jag hade förseglat 82. Ta7†. Det följde 82. —, Kd6. 83. Ta6†, Kc5. 84. T×f6. Nu

hade Tartakower kunnat vinna genom 84. —, Td5! 85. Ta6, Kc4. 86. Ke4, d3. 87. Tc6†, Kb5. 88. K×d5, d2. 89. Tc5†, Kc6, etc. Han spelade 84. —, Tg4†, som också bort leda till vinst, men begick efter 85. Kf3, d3. 86. Tf5†, Kc4. 87. T×h5, Td4. 88. Th1 felet 88. —, Kc3? (88. —, d2! 89. Ke2, Kc3), vilket gav mig ett kärkommet tillfälle till räddning: 89. g4!, d2. 90. g5, d1D. 91. T×d1, T×d1. 92. Ke4!! (see diagram!)

Denna möjlighet hade Tartakower förbisett. Det följde 92. —, Kc4. 93. Ke5, Kc5. 94. g6, Tg1. 95. Kf6, Kd6. 96. g7, Tf1†. 98. Kg6, Tg1†, och partiet togs i 106:e (!) draget för remi.

Efter sin medelmåttiga start kom Gligoric i slag och vann flera starkt genomförda partier. Även de andra jugoslaverna och Alexander voro väl placerade, och Unzicker gick så småningom upp i tätklungan. Jag bröt min långa remiserie genom att slå Wade och mötte i elfte ronden Gligoric i ett parti, som fick en avgörande betydelse för utgången. Som svart i ett sicilianskt parti tog jag stora risker, och Gligoric fick det bättre spelet, men genom en stark försvarsmanöver lyckades jag ge kampen remikaraktär. I stället för att genom ett närliggande avbyte undanröja alla faror kom jag genom ett förhastat drag på nytt i nackdel, vilket Gligoric elegant utnyttjade till att genomföra ett kungsangrepp.

Genom nederlaget föll jag tillbaka till åttonde plats, men slutspurten gav 3½ poäng på fyra ronder. Min vinst i sista ronden mot Bogoljubow efter en dramatisk kamp gav mig en med Pirc och Trifunovic delad andraplats, och Gligorics försprång reducerades till en halv poäng. Den jugoslavike stormästaren vann dock synnerligen välförtjänt, sedan han kraftigt utnyttjat alla fördelar och i kritiska situationer visat stor kallblodighet.

Trifunovic är en ytterst rutinerad och teknisk spelare men visar numera en överdriven försiktighet i de flesta partierna. Han vann oförtjänt mot Pirc, som egendomligt nog förlorade alla partier mot sina landsmän men i övrigt gjorde en briljant insats. Partiet mellan Trifunovic och Pirc var remi enligt världsschackförbundets regler, men engelsmännen tillämpade en felaktig översättning! Pirc protesterade, och fallet behandlades av tävlingsjuryn, som avslog protesten med tre röster mot två!! Även mot Gligoric hade Pirc klar remiställning; däremot vann han en förlustställning mot Broadbent.

Unzicker, den unge tyske mästaren, gjorde en god insats men infriade inte helt förväntningarna. Alexander var en angenäm överraskning och spelade flera briljanta partier. Matanovic är i likhet med juniorernas världsmästare, Ivkov, mycket lovande, under det att Rossolimo genom alltför flitigt tävlingsspel inte var i bästa form.

Vad skall man säga om de gamla stormästarna Tartakower och Bogoljubow? Den förre spelade långt bättre än resultatet utvisar men kom ur humör efter ett par oförtjänta motgångar. Den senare är alltjämt schackvärldens störste optimist men har ej längre samma kraft och idérikedom som tidigare — åren börjar ta ut sin rätt.

Arrangemangen var i stort sett utmärkta och engelsmännen ordnade som värdar flera intressanta utflykter, bl. a. till Stratford-on-Avon, där Shakespeare föddes och dog, och till Oxford.

G. Ståhlberg.

Turneringen i Wien

När flygplanet Stockholm—Wien på kvällskvisten mellanlandade i München kom Czerniak oväntat ombord. Han hade på morgonen startat sin flygresa från Jerusalem. "Jag kände genast igen er", sade han, fast vi inte sett varandra sedan 1939 i Buenos Aires, då han spelade vid första bordet för Palestina i nationstävlingarna. Vi båda kom sist till Wien av de utländska deltagarna i Carl Schlechter-minnesturneringen. Vid lottningen fick vi de båda sista numren, jag nr 11 och Czerniak nr 12. Han undrade om vi alltid skulle komma sist. "De sista skall vare de första", citerade turneringsledaren. Och det blev så! Czerniak var i god form och hemförde en välförtjänt seger, medan jag själv lyckades bärja en knapp andraplacering. Czerniak har vistats elva år i Argentina och flitigt deltagit i starka tävlingar där. Han är mycket rutinerad och väl hemmastadd i teorin. I övrigt var turneringen ytterst jämn. Mellan andra och tolvte man en skillnad på endast 2½ poäng!

	Wien 1951	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	Poäng
1.	Czerniak, Israel	—	0	1	1	½	1	1	½	1	0	1	1	8
2.	Lundin, Sverige	1	—	½	0	½	1	½	0	½	½	1	1	6½
3.	Grünfeld, Österrike ..	0	½	—	½	1	½	1	½	½	½	½	½	6
4.	Kinzel, Österrike	0	1	½	—	½	0	0	1	1	½	1	½	6
5.	Michel, Argentina ..	½	½	0	½	—	½	½	½	½	½	1	½	5½
6.	Beni, Österrike	0	0	½	1	½	—	½	1	½	1	0	½	5½
7.	Steiner, U. S. A.	0	½	0	1	½	½	—	1	½	½	0	1	5½
8.	Vidmar, Jugoslavien	½	1	½	0	½	0	0	—	½	½	1	½	5
9.	Müller, Österrike	0	½	½	0	½	½	½	½	—	1	½	½	5
10.	Nestler, Italien	1	½	½	½	½	0	½	½	0	—	½	0	4½
11.	Edw. Lasker, U. S. A.	0	0	½	0	0	1	1	0	½	½	—	1	4½
12.	Hönlinger, Tyskland..	0	0	½	½	½	½	0	½	½	1	0	—	4

De österrikiska deltagarna höll sig väl framme: "tekniske" Grünfeld, och ett nytt namn, dr Kinzel, som inger framtidslöften. Herman Steiner och Vidmar junior visade mindre god form. Särskilt intresse tilldrog sig veteranen Edward Laskers framträdande. Han är född i Tyskland men utvandrade redan 1912 och är nu en otroligt

vital 66-åring. Han gjorde några bra partier och hade lätt vinst bl. a. mot Michel, men förlorade genom en lapsus. Den under 30-talet välkände wienermästaren Hönlinger bor sedan många år i Tyskland i närheten av Düsseldorf. Hans spel är numera inte av samma skärpa som tidigare.

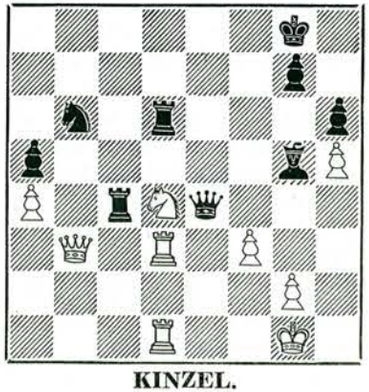
Arrangemangen var alltigenom utmärkta, årstiden till trots ett betydande publikintresse. Turneringens tillskyndare och organisatör, dr Dorazil, förstod att på ett utomordentligt sätt lösa sina åtagna uppgifter. Hur det i ett fattigt land som Österrike ändock kan gå att få till stånd goda internationella turneringar är beundransvärt. Detta var den tredje minnesturneringen efter kriget.

Prisutdelningen ägde rum i ett ministerium, med undervisningsministern som prisutdelare. Högtidligheten radierades. Avslutningsbanketten hölls på det berömda Callenberg, i närvaro av Wiens borgmästare.

*

Mitt parti mot dr Kinzel växlade från vinst (förbi remi) till förlust på ett sätt som inte saknade poänger (efteråt saknade jag förstås en poäng . . .). Efter första avbrottet hade vi uppnått följande ställning, som jag naturligtvis inte brydde mig om att analysera, då vinsten var hur enkel som helst att håva hem.

LUNDIN.

KINZEL.

Det följde:

1. — — De4—d5(?)

Efter 1. —, De5, som hotar T×d4 jämte De3†, hade nog vit givit upp. Svart tänkte som så, att Dd5 är också mycket starkt, ty flyttar han springaren så schackar ju damen på c5 . . .

2. Sd4—e6(!)

Den lilla poängen såg inte svart, men lyckligtvis är skadan ringa eller ingen.

2. — — Dd5×e6
3. Td3×d6 De6—e3†
4. Db3×e3 Lg5×e3†
5. Kg1—f1 Tc4—c2?

Att slå bonden på a4 var en enkel och rätt självklar fortsättning, med lätt vinst för svart. Ödet ordnar så, att denna bonde sedermera ger vinst åt vit! Svart kunde emellertid här omöjligt se att vit med den kungsställningen skulle rida ut samspelet mellan svarts torn och två lätta pjäser.

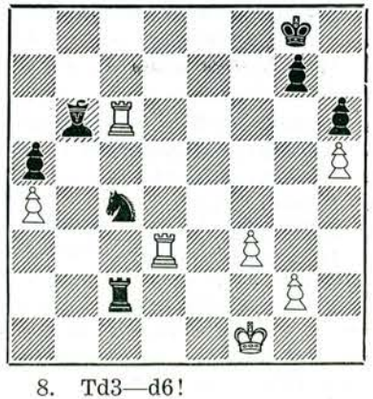
6. Td1—d3 Sb6—c4

Ser som sagt starkt ut. En klar vinstväg torde finnas i 6. —, Lc5 7. Td8†, Kf7.

7. Td6—c6 Le3—b6

Nu är han väl färdig, tänkte svart, som hotar Se3†.

Ställning efter Le3—b6.

8. Td3—d6!

Mannen är envis och fortsätter att krångla. Ofördelaktigt för svart vore 8. —, S×d6, d. v. s. svart skulle högst kunna få remi.

8. — — Lb6—c7(!)
9. Td6—g6!

Här biter sig tornet fast på ett oväntat sätt. Svart tror dock alltjämt på vinst.

9. —, — . Lc7—e5
10. Kf1—g1!

Efter detta stilla drag går svarts vinstfunderingar upp i rök. Han kan ännu inte fatta det.

10. — — Le5—d4†
11. Kg1—h2 Ld4—e5†
12. Kh2—g1 Le5—d4†
13. Kg1—h2 Tc2—c1??

Svart skulle här ha nöjt sig med remischackar. Men han ser inte (i tidsnöd) att vit verkligen har ett hot i ställningen.

14. Tc6—c8† Kg8—f7
15. Tg6—c6!

Ett obehagligt uppvaknande ur drömvärlden till den brutala verkligheten. Spelet är plötsligt förlorat. Det följde ännu:

15. — — Ld4—e5†
16. g2—g3 Tc1—c2†
17. Kh2—h3 Tc2—c3
18. Tc6×c4 Tc3×f3
19. Tc4—g4 Tf3—f5

I denna andra avbrottsställning gav svart sedan upp utan fortsatt spel. Tc5 är avgörande.

E. L—n.

Junior-VM i Birmingham 1951.

Den första turneringen om världsmästerskapet i schack för juniorer invigdes under högtidliga former i Coventry den 11 juni. Turneringen spelades i 11 ronder efter Monrads system, varav de 2 första i Coventry, de följande i Birmingham, och pågick till den 23. Som väntat utgick Bora Ivkov, Jugoslavien, som segrare. Han vann 8 partier och gjorde 3 remier men fick inte några lättköpta segrar — i ett par av sina vinstpartier, t. ex. mot Larsen, Danmark, var han rätt illa ute. Utan tvekan var hans seger dock rättvis och han visade prov på såväl hårdnackat positionsspel som idérikt kombinationsspel. Som bekant deltog han i landskampen mot Sverige förra året. I Bledturneringen samma år gjorde han en stark insats och distanserade flera internationella mästare. — Tvåan Barker, England, visade prov på briljant kombinationstalang, men tog i ett par fall kanske för stora risker. Trean Cruz, Argentina, spelade ett starkt positionsspel och är nog ett framtidslöfte. Fjärde—sjätte pris delades mellan Harris, England, Larsen, Danmark, och Nyréen, Finland. Överraskande nordiska framgångar! Min egen insats blev synnerligen blygsam, då jag förlorade de fyra första partierna och sedan fick nöja mig med en vinst och tre remier. Som ett plåster på såren fick jag första pris för bäst spelade parti mot Rosen, Tyskland. Det andra fick Larsen, Danmark, för segern över Joyner, Canada. Skönhetspriset tog Rosen för sin vinst mot Jackson, Skottland. — Arrangemangen voro utmärkta, och värdarnas gästfrihet lämnade inget övrigt att önska.

Sven Asker.

Eric Carlén in memoriam.

Svenskt schack drabbades den 18 juli av ett svårt och oväntat slag, då Eric Carlén avled.

Eric Carlén var född 1897 och började sin schackbana redan vid fjorton års ålder, då han blev medlem av Stockholms södra Schacksällskap. Under studieåren och i början av 1920-talet var han en flitig och framgångsrik turneringsspelare och vann bl. a. stockholmsmästerskapet 1924, men efter denna triumf deltog han endast sällan i tävlingar. Ludvig Collijn hade upptäckt hans organisatoriska talang och Carlén blev en av våra mest energiska och dugande ledare. Han invaldes i Sveriges Schackförbunds styrelse, där han innehade sekreterarposten i sammanlagt sexton år, var representant i Nordiska Schackförbundet och delegat i F. I. D. E. Då Sverige arrangerade de stora lagtävlingarna 1937, var Carlén den självskrivne överledaren och löste sin uppgift på ett föredömligt sätt.

Åren 1930 och 1931 var Carlén redaktör för Tidsrkift för Schack. Han bidrog dessutom kraftigt till schackintressets höjande genom utmärkta översättningar av Reti ("Nya idéer i schack") och Capablanca ("Lärobok i schack"), genom minnesskriften "Schackspelet i Sverige" och genom "Boken om schack".

Carlén ägde en stor arbetsförmåga och hade en sund uppfattning om schacklivets många problem. Hans grundliga kunskaper och starka rättskänsla gjorde honom till en idealisk tävlingsledare, och han var både aktad och omtyckt av våra schackspelare. Sedan han för några år sedan dragit sig tillbaka från allt organisatoriskt schackarbete, följde han med oförminskat intresse de stora schackhändelserna och var ibland synlig vid Stockholms Schacksällskaps spelaftnar. Han spelade då gärna blixtpartier med någon av sina många vänner, för vilka hans plötsliga bortgång innebär en svår förlust.

Gideon Ståhlberg.

EIGIL PEDERSEN DANMARKSMÄSTARE.

Dansk Skakunions individuella turneringar hölls denna gång i Odense. Tillsammans deltog 282 spelare i de olika klasserna. Landslagsklassen räknade nio deltagare. Resultat: H. Enevoldsen, Köpenhamn, Eigil Pedersen, Aarhus, och Chr. Poulsen, Agerskov, vardera 4½ p., Th. Haahr, Köpenhamn, Poul Hage, Rönne, V. J. Hansen, Aarhus, och Palle Nielsen, vardera 4 p., J. Nielsen, Köpenhamn, 3½, M. Kupferstich, Köpenhamn, 3 p. En rekordjämn turnering!

En dubbelrondig särspelsturnering mellan de tre främsta vanns av Eigil Pedersen. Han slog H. Enevoldsen med 2—0, men förlorade med ½—1½ mot Chr. Poulsen. Denne i sin tur förlorade med 0—2 mot Enevoldsen!

Den nye Danmarksmästaren, född 1917 kom upp i landslagsklassen 1948. Han placerade sig som trea vid 1949 års mästerskap och som nr 5—6 året därpå. Vid nationstävlingarna i Dubrovnik gjorde han en stark insats och fick det bästa danska resultatet med 53,8 %. Han har även gjort sig bemärkt som en god problemist och har en produktion på 500 uppgifter, därav många prisbelönta.

STOLTZ TILL INTERZONALA.

Zonturneringen "Europa B" i Marienbad står vid pressläggningen av detta nummer inför sin avslutning. Svenska representanter är Stoltz och Sköld. Den förstnämnde uppnår en förnämlig tredjeplacering efter Pachman och Szabo och har därmed kvalificerat sig för deltagande i nästa års interzonala turnering, som kommer att hållas i Stockholm under sept.-okt. Utförligt referat i nästa nummer.

Forts. från sid. 221.

strand 4+6=10. S. Fagerberg 82+19=101. E. Forslev 3. G. Fredelius III 318+13+13 =347. R. Gustavsson 5+8=13. Fr. Hansson 28+32+23=83. E. Henriksson 141+9+10+ 15=185. C. I. Holm 3+4+4+5=16. E. Holmvall 3+11=14. H. Jansson 428+32+ 20+13=493. J. P. Pensen 203+27+20+23 =273. K. G. Johansson 319+20+22+15= 376. S. M. Karlsson IV 190+22+17=229. H. B. Larsson 13+19=32. L. Larsson III 363+30+20+11=424. Ö. Lindberger 30+ 19+19=68. Fr. Lindgren 262+6+5+5=278. E. Lundin II 47+17+15=79. B. E. Melander 163+33+26+27=249. A. Nilsson 292+ 25+23+23=363. M. Nordström 13+24+22 =59. O. E. Olsson 131+6+10+4=151. L. Pettersson 12+26+22+28=88. B. Rindfors 125+24+17+8=174. P. O. Ringvall 19. O. Sahlin 2+3+6+3=14. F. Sandberg 337+7 +8=352. F. Selander 256+23+31=310. A. Sjöstedt 9+18+19+7=53. H. Ternblad V 52+22+22+13=109. P. Thunberg 466+9 +16=491. S. Togeby 212+9+7+3=231. A. E. Wester 191+4+4+6=205. E. Wikström 30+19+18=67.

500 poäng uppnår i dag för första gången *Åke Andersson, Viksberg.* Vi gratulera coh önska god fortsättning.

Forts. från sid. 219.

Vi skulle gärna vilja fördjupa oss ännu mera i denna intressanta och vackra studies många varianter, men det tär alltför mycket på utrymmet, så det anförda må räcka.

389. Halberstadt. 1. Tb8, Tb7! 2. Tc8, Tc7. 3. Td8, Td7. 4. Te8, Te7. 5. Tf8, Te8!. 6. T×e8, Lb5. 7. Tb8!, La7. 8. T×b5, K×g8. 9. Tf5, Lb6 (?. Se nedan). 10. Kg6, Le3. 11. Tf6, Lc1. 12. Tc6, La3. 13. Ta6, Le7. 14. Ta5, Ld6. 15. Tf5, Lb8. 16. Tf6, Le5. 17. Te6, Lg7. 18. Te4, och vinner.

Så spelar enl. BCM författaren, men C. A. Westring—Nielsen, Köpenhamn, påvisar att efter 9. —, Lf2!. 10. Kg6, Lg3! vit tydligtvis icke kan vinna.

3990. Herbstman. 1. *Tf3†*, Kg2. 2. Tb3, **Sac3†. 3. Kc1, T×a1.** 4. Tb2†. K ≤ 5. Ta2!!, S×a2†. 6. Kb2, remi.

KOMMENTARER.

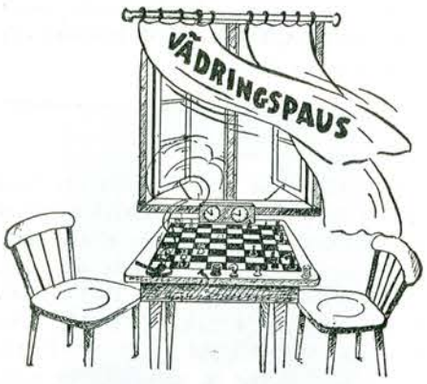
Trots det mindre goda sommarvädret har lösarintresset denna gång ej varit berömvärt stort, men man har klarat uppgifterna ganska bra. Gunst's knepiga sak har tydligen intresserat mest, och blivit noggrannast behandlad, medan man slarvat med Fischers troligen lättare studie. Klart bästa lösningen har *Fritiof Selander*, Slussgatan 18 B, Örebro, insänt, och bokpriset går till honom.

Jag saknar i mina i övrigt kompletta årgångar av Tidskrift för Schack

Årgång 1934, 1935, 1936, 1937.
N:r 12/1938.
N:r 7/1942.

Om någon schackvän ville sälja dessa årgångar och nummer eller eventuellt hela årgång 1938 och 1942.

ERIK HENRIKSSON, Gropptorps Marmor AB, **K a t r i n e h o l m**

LUGN RÅDER I SMÅLAND.

TfS återgav i förra häftet efter Ny Tid en något olustig Smålandshistoria. Ny Tid hade i sin tur fått den genom TT, vilket borde borga för vederhäftighet. Så lär emellertid icke vara fallet. Vem som lämnat uppgifterna till TT synes icke vara klarlagt, men i småländska schackkretsar anser man att det skett i illasinnat syfte. Artikeln har varit införd även i Expressen och Jönköpings-Posten. Ordföranden i Eksjö schackklubb, hr Bernh. Karlsson, har tillställt pressen ett tillrättaläggande av följande lydelse:

"Vårt påpekande till förbundet gjordes redan den 30 mars och gällde endast olämpligt uppträdande av två spelare vid tävlingarna i Nässjö. Påpekandet gjordes endast för att förhindra ett upprepande och saken har redan slutbehandlats av förbundsstyrelsen med för oss tillfredsställande resultat. De övriga påståenden, som gjordes i nämnda artikel, torde helt få stå för tidningens eller Eder anmälares räkning."

Spritförtäring och schacktävlingar hör inte ihop och är dessbättre ytterst sällsynt. Att man aldrig kan vara nog försiktig i berörda avseende visar det skedda. Det är beklagligt att saken fått cirkulera i dagspressen i en överdriven och felaktig framställning. Vi hoppas nu att det hela är klarlagt och lugnet återställt.

Slutligen vänder vi oss till lektor Bengt Ekenberg i Växjö för att eventuellt få en förklaring, enär vi erfarit att Ekenberg under kongressförhandlingarna i Halmstad sagt... "det var tanklöst av tidskriften att ta in artikeln, som drabbar en av mina vänner mycket hårt". Om Ekenberg inte fattar sakens kärna, så gör nog ändå hans vän det. Ifrågavarande TT-material distribuerades antagligen till alla tidningar. Hur många som tog in det är inte gott att veta, men faktum är att den olyckliga artikeln *kunde* dyka upp i alla landsändar utan att överallt nås av dementi. I TfS — inbillar vi oss — kunde saken få en klarare och rättvisare belysning. Är detta att lägga sten på börda för Ekenbergs vän?

Vi överlåter tryggt åt våra läsares omdöme att avgöra frågan om "tanklöshet". Vore saken sjuk, så inte bleve den frisk genom ordinationer av dr Ekenberg.

EN HALV POÄNG....

I St.-T:s referat från tävlingarna i Halmstad stod i ett slutomdöme att läsa bl. a. följande: "Lundin hade man väntat något mera av, men han har tydligen förlorat något av sin tidigare kraft och i flera partier visade han sålunda ganska medelmåttig standard."

Den förste som gjorde signaturen uppmärksam på dessa rader var Kristian Sköld, och det var nog många med honom som undrade vad referenten Ståhlberg menade med att skriva så. Sedan fick vi veta att Ståhlberg hade lämnat Halmstad ett par dagar i förväg och överlåtit "slutomdömet" åt förbundssekreteraren J. Westberg.

Lundin kom till Halmstad direkt från turnering i Wien, där han ernått en som man tycker hedrande andraplacering. I Halmstad gick det kanske en smula trögt för honom och han fick en halv poäng för litet för att kunna fortsätta attacken mot Sverigemästerskapet. Detta föranleder hr Westberg att tala om medelmåttigt spel, förlorad kraft och alltså tillbakagång. Omdömets riktighet må lämnas därhän, men man fäster sig vid den iver med vilken sekreteraren gör sitt konstaterande. Snabbt coh precist har han utnyttjat — en halv poäng... *S. Påhlman.*

SCHACKANEKDOTER FRÅN ETT JUBILEUM.

En klubb, som kan se tillbaak på en fyrtioårig verksamhet på det sextiofyrarutiga bräde, som är krigsskådeplatsen för så många fascinerande strider, är i regel i besittning av en rik anekdotflora. Landskrona schackklubb, vilken nu som bäst firar sitt 40-årsjubileum, har också många glädjeämnen att se tillbaka på.

Under klubbens tidigare år inbjöds ofta Simon Krenzisky från Malmö att giva föreställningar i simultanspel i Landskronaklubben. Vid ett tillfälle gjorde en landskronaspelare, känd under namnet "Nicke", ett starkt drag och lovordades därför av simultangivaren, som knappast väntat sig manövern. "Nicke" förklarade då anspråkslöst, att han ju var dansk mästare. — Vad då i? Krenziskys fråga. — I trädgårdsskötsel, hördes det prompt från "Nicke".

Den, som redligen sköter sin örtagård, har förvisso alla förutsättningar för framgång även på Caïssas domäner.

I en match med Röstånga uppkom en dråplig situation. En spelare från Röstånga satt i valet och kvalet, om han skulle rockera långt eller kort. Han valde slutligen den långa rockaden men flyttade samtidigt det andra tornet in i centrum — alltså tre pjäser på en gång. Det blev litet för mycket för landskronabon, som undrade, hur det egentligen var fatt. — Jo, det var lång rockad det, blev svaret. Ledaren för Röstångalaget ilade då till undsättning och förklarade, att man hade sin lilla specialitet hemma, som kallades dubbelrockad, men det borde naturligtvis inte komma i fråga i en match med utombys spelare.

Många förslag har gjorts till förändring av schackpjäsernas uppställning och gång och den effektiva dubbelrockaden är absolut ej den sämsta lösningen av frågan.

(SDS)

KRING SCHACK-SM 1951.

Jubilerande Halmstad schacksällskap skilde sig från den svåra funktionärsuppgiften vid SM med heder. Överledaren Fritz Andersson och hans medhjälparstab nedlade ett gott arbete före och under tävlingarna, därtill under bästa semestertiden! Att vid denna Mammuth-kongress se till att allting fungerade oklanderligt i 27 rum! ! kan onekligen betraktas som en prestation.

*

Topprekord: klass II/11 T. Tamm, Borås, samt II/19 P. Wikström, Stockholm, båda 10½ poäng av 11!

*

Remirekord: E. Forslund, Stockholm i klass II/4, 2 vinst och 9 remi av 11!

*

Non remi: Utöver fyra olycksprofeter som bara höll sig med nederlag var det 12 andra som vägrade ta remi. Bland dessa blev M. Joffe, Stockholm i klass M/1 och K. Lagerkvist, Stockholm, i klass II/12 gruppsegrare på 6 vinst och 3 förlust. I klass II/2 satte Ernst Eriksson, Halmstad, ett egendomligt rekord med sina 6 vinster och 5 förluster. Han vann exakt vartannat parti och varje gång han spelade svart!

*

Jämnaste grupp: Klass I/6. 11 deltagare. Maximipoäng 6½, minimum 4!

*

Jämnaste topp: Klass II/9. 5 deltagare främst på 8 poäng!

*

Bra start, dålig spurt: Arne Andersson, Stockholm, i klass I/1. Började med 5 segrar i följd, tog därefter 1½ poäng på de sista fyra ronderna. En futtig halva till eller förlust mot vilken annan som helst än vinnaren och han hade varit mästare!

*

Olof Kinnmark, Göteborg, och Sven Carlsson, Västerås, avverkade i Halmstad sin 20:de kongress i god stil! Se tabellerna för landslagsklassen!

*

God debut: I klass L, O. Sterner, Stockholm, 6 poäng (vinnaren hade 7), Sven Carlsson, Västerås, och L. Lindberg, Stockholm, båda 5½ poäng. I klass M, M. Joffe, Stockholm, och G. Pettersson, Bergvik. Båda blev gruppsegrare. I klass I, C. O. Christoffersson, Luleå, och Arne Andersson, Stockholm, delat förstapris.

Partier

Från turneringarna i Halmstad

6171. DAMGAMBIT.

Landslagsklassen, grupp I.

	G. Stoltz. Stockholm.	**G. Andersson.** Skoghall.
1.	d2—d4	d7—d5
2.	c2—c4	e7—e6
3.	Sb1—c3	Sg8—f6
4.	Sg1—f3	Lf8—e7
5.	g2—g3	Sb8—d7

Detta leder naturligtvis till ett mera slutet (instängt) spel än fortsättningen med c7—c5 och Sc6. Båda spelsätten har sina problemställningar, och det ena kan understundom vara lika berättigat som det andra — hänger på, hur man går till rätta med problemen.

6.	Lf1—g2	c7—c6
7.	Dd1—d3	0—0
8.	0—0	Tf8—e8
9.	b2—b3	Le7—b4

Då vit inte gjorde sig någon brådmed den väntade framstöten e2—e4 passar svart på att (tillsvidare) förhindra densamma och besätter fältet e4. Det är en betänklig sak att svart för sin plans genomförande ser sig föranlåten att byta sin goda löpare.

10.	Lc1—b2	Lb4×c3

Bättre är säkerligen 10. —, b6 och Lb7.

11.	Dd3×c3	Sf6—e4
12.	Dc3—c2	f7—f5

Tyvärr blir det bara en kortvarig glädje för svart med springarposteringen på e4.

13.	Sf3—e1	Sd7—f6
14.	Se1—d3	Lc8—d7
15.	Sd3—e5	Se4—g5
16.	f2—f3	Ta8—c8
17.	Ta1—d1	Dd8—e7
18.	Dc2—c1!	Sg5—f7
19.	Lb2—a3	De7—d8
20.	e2—e4	

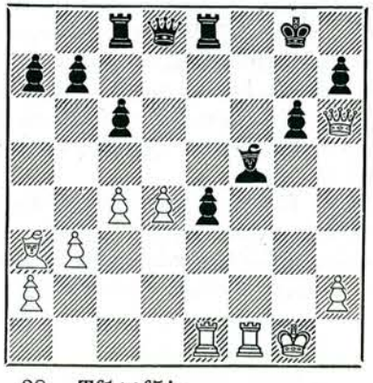
Upprullningen är i full gång utan att svart kan göra något egentligt motstånd — vit opererar framgångsrikt på de mörka fälten, som saknar den naturliga försvararen, löparen.

20.	— —	g7—g6
21.	g3—g4	d5×e4
22.	Se5×f7	Kg8×f7
23.	g4×f5	e6×f5
24.	f3×e4	Sf6×e4
25.	Td1—e1	Kf7—g8

På 25. —, Sf6 hade följt 26. T×e8 jämte Te1 och Dh6.

26.	Lg2×e4!	f5×e4
27.	Dc1—h6	Ld7—f5

Ställning efter 27. —, Ld7—f5.

28. Tf1×f5!

Vits lika vackra som effektiva slutangrepp omfattar i själva verket ett tiotal skarpt poängterade drag.

28.	— —	g6×f5
29.	Kg1—h1	Dd8×d4
30.	Te1—g1†	Kg8—h8
31.	Dh6—c1!!	Te8—g8
32.	Tg1—d1!	Dd4—f2
33.	La3—b2†	Tg8—g7
34.	Lb2×g7	Kh8—g8

Lika illa är 34. —, K×g7 35. Dg5.

35.	Td1—f1	Df2—h4
36.	Lg7—b2	Tc8—d8
37.	Dc1—c3	Uppgivet.

6172. DAMGAMBIT.

Landslagsklassen, grupp I.

	Gunnar Skarp, Göteborg.	**S. Lindquist,** Stockholm.
1.	d2—d4	d7—d5
2.	c2—c4	e7—e6
3.	Sb1—c3	c7—c6
4.	e2—e4	— —

Den aggressivaste fortsättningen.

4.	— —	d5×e4
5.	Sc3×e4	Lf8—b4†
6.	Se4—c3	— —

Bronstein har med framgång försökt bondeoffret 6. Ld2, som för till komplicerade vändningar.

6.	— —	Sg8—f6

Det teoretiska draget är 6. —, c5!

7.	Sg1—f3	Sb8—d7
8.	Lf1—e2	Sf6—e4?

En tidsödande manöver, som ger vit klar ställningsfördel.

9.	Dd1—c2	Se4×c3
10.	b2×c3	Lb4—e7
11.	0—0	0—0
12.	Tf1—d1	Dd8—a5
13.	c4—c5!	— —

Vit anlägger partiet utmärkt och hotar redan att övergå till kungsangrepp.

13.	— —	e6—e5

Svart söker rädda sig genom att framkalla förvecklingar i centrum.

14.	Le2—d3	g7—g6
15.	Td1—e1!	Le7—f6
16.	Lc1—h6	Tf8—e8
17.	Ld3—c4	b7—b5
18.	Lc4—b3	— —

En annan intressant möjlighet var 18. L×f7†, K×f7. 19. Db3†, t. ex. 19. —, Te6. 20. d5, c×d5. 21. D×d5 Tb8. 22. Sd4! eller 19. —, Ke7. 20 d×e5, Lh8. 21. Sg5, med starkt angrepp.

18.	— —	Sd7—f8

Det relativt bästa. På 18. —, Lg7 hade följt 19. L×f7†!, K×f7. 20. Db3†, Kf8. 21. Sg5, och vit vinner.

19.	d4×e5	Lf6—g7
20.	Lh6×g7	Kg8×g7
21	Dc2—e4	Da5—c7
22.	De4—h4	Lc8—e6
23.	Ta1—d1	a7—a5
24.	Dh4—f6†	Kg7—g8
25.	Td1—d6	— —

Vit har vunnit bonde, och svart har dessutom svårt att befria sin ställning.

25.	— —	a5—a4
26.	Lb3×e6	Te8×e6
27.	Df6—h4	Ta8—e8
28.	Te1—d1	Dc7—a7
29.	Dh4—d4	h7—h6
30.	h2—h4!	Da7—e7
31.	Dd4—e3	Kg8—g7
32.	a2—a3	De7—a7
33.	h4—h5	Da7—e7

Svart är dömd till passivitet.

34.	De3—e4	Te8—c8
35.	De4—g4	Tc8—e8
36.	Td1—e1	Kg7—h7
37.	Te1—d1	— —

Vit var i tidsnöd, vilket förklarar dragupprepningen.

37.	— —	De7—a7
38.	Dg4—d4	Da7—e7
39.	g2—g4!	— —

Nu övergår vit till ett direkt kungsangrepp.

39.	— —	Kh7—g7
40.	Dd4—e3	Kg7—h7
41.	g4—g5	— —

Även 41. De4 var mycket starkt.

41.	— —	g6×h5
42.	g5×h6	Te6—g6†
43.	Td6×g6	Sf8×g6

Förlorar snabbt, men även efter 43. —, f×g6. 44. Td6 hade vit haft ett vunnet spel.

44.	Sf3—g5†	Kh7×h6
45.	Sg5—e4†	Kh6—h7

På 45. —, Kg7 avgör 46. Sd6.

46.	Se4—f6†	Kh7—g7
47.	Sf6×h5†	Kg7—h7
48.	Sh5—f6†	Kh7—g7
49.	Td1—d7	De7—e6
50.	Sf6×e8†	De6×e8
51.	e5—e6	— —

Avgörande!

51.	— —	Sg6—e7
52.	De3—g5†	Kg7—f8
53.	Dg5—f6	Uppgivet.

(Anm. av G. Ståhlberg i GHT.)

6173. PREUSSISKT PARTI.

Landslagsklassen, grupp 2.

Bengt Ekenberg, Växjö.		**John Lindberg,** Örebro.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	Lf1—c4	

Till min förvåning spelade E. ej Lb5, vilket jag väntat, eftersom E. alltid spelat spanskt mot mig, då han haft tillfälle.

3.	— —	Sg8—f6
4.	Sf3—g5	d7—d5
5.	e4×d5	Sc6—a5
6.	Lc4—b5†	c7—c6
7.	d5×c6	b7×c6
8.	Dd1—f3	

Ett på senare tid ofta använt drag.

8.	—	Ta8—b8
9.	Lb5×c6†	

Att antaga detta andra bondeoffer är mycket riskabelt. Det svarta utvecklingsförsprånget blir alltför stort.

9.	— —	Sa5×c6
10.	Df3×c6†	Sf6—d7!

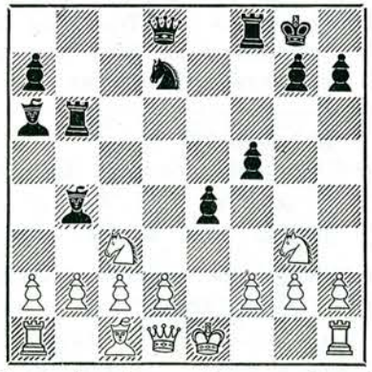
Ekenberg hade vid sitt 9:de drag endast räknat med svaret 10. —, Ld7. Svart hade däremot genom Axelsson i Örebro hört att 10. —, Sf6—d7 skulle ge starkt angrepp och beslöt därför pröva detsamma. I själva verket ansåg sig svart såsom varande örebroare det vara hans plikt att spela detta drag. Från och med nu är alltså "teorien" slut.

11.	Sg5—e4	Tb8—b6
12.	Dc6—c4	Lc8—a6
13.	Dc4—c3	f7—f5

Springaren måste gå till g3, varigenom vita damens rörelsefrihet ytterligare inskränktes.

14.	Se4—g3	Lf8—b4
15.	Dc3—f3	0—0
16.	Sb1—c3	e5—e4
17.	Df3—d1	

Ställning efter 17 Df3—d1.

Den vita damen har nu återvänt till utgångsläget, sedan den "lockat" fram svarta pjäser. En för vit oskön ställning och kanske man därför kan kalla den skön för svart.

17.	— —	Sd7—e5!

En hemsk springare.

18.	Sc3—a4?	— —

I en ställning, som denna är det inte lätt att finna något drag för vit och det är därför begripligt att vit ej tänkt på svarts "nätta" men kraftiga svar.

18.	— —	Dd8—e8

Ett litet vackert damsteg, som angriper Sa4 och samtidigt klart visar hur stark Se5 är (hotar Sf3†). Vits ställning är hopplös.

19.	Sg3—e2	De8×a4
20	0—0	f5—f4

Svart funderade även på att slå på e2 och c2, vilket hade förkortat partiet, ty E. hade då givit upp efter vad han omtalade efter partiet.

21	Tf1—e1	Da4—d7
22.	Se2—c3	Se5—f3†
23.	g×f3	Dd7—h3
24.	Sc3×e4	Tb6—g6†
25.	Se4—g3	Tg6—h6

Här finns visserligen enkla offervarianter, men den slagkraft, som verkligen finns i den svarta ställningen kommer bäst fram med textfortsättningen.

26.	d2—d3	f×g3
27.	f×g3	D×h2†
28.	Kg1—f1	Dh2—h1†
29.	Kf1—f2	Th6—h2†
30.	Uppgivet.	

Inte bara kungen utan praktiskt taget hela den vita armén sopas bort i ett par drag.

(Anm. av J. Lindberg).

6174. GRÜNFELDS FÖRSVAR.

Landslagsklassen, grupp 1.

G. Magnusson, Stockholm.		**H. Carlsson,** Göteborg.
1.	d2—d4	Sg8—f6
2.	Sg1—f3	d7—d5
3.	e2—e3	g7—g6
4.	c2—c4	Lf8—g7
5.	Sb1—c3	0—0
6.	Lf1—e2	d5×c4
7.	Le2×c4	c7—c5
8.	d4—d5	

Mindre att rekommendera, även om följderna rakt inte behöver bli så olyckliga som i detta parti. Vit kunde med 8. d×c5 ha överlåtit åt svart att finna lösningen på ställningsproblemet.

8.	— —	e7—e6
9.	0—0	

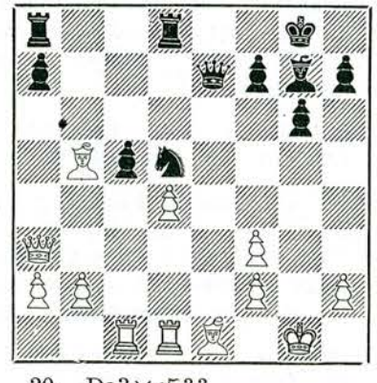
Lugnare var nu 9. d×e6. Efter textdraget skaffar sig svart initiativet på ett bekvämt sätt.

	— —	b7—b5!
10.	Lc4×b5	e6×d5
11.	Dd1—a4	Lc8—b7
12.	Tf1—d1	Dd8—e7
13.	Lc1—d2	Tf8—d8
14.	Ld2—e1	Sb8—d7
15.	Ta1—c1	d5—d4?!

Denna framstöt och avslag på f3 ligger visserligen i luften, men därmed är inte sagt att rätta ögonblicket nu är inne — eller att det ens kommer. Dock kan man i stridens hetta näppeligen ta alla tänkbara försvarsdrag med i beräkningen när man beslutar sig för ett djärvt angrepp; man har också rätt att räkna med att motståndaren inte alltid skall finna det absolut bästa.

16.	e3×d4	Lb7×f3
17.	g2×f3	Sd7—b6
18.	Da4—a3	Sf6—d5
19.	Sc3×d5	Sb6×d5

Ställning efter 19. —, Sb6×d5.

20. Da3×c5??

Förlustdraget. Efter 20. La5! är det inte lätt att se hur svart skall fortsätta.

20.	— —	De7—g5†
21.	Kg1—h1	Lg7—f8
22.	Lc1—d2	Dg5—h5
23.	Dc5—c4	Lf8—d6
24.	Kg1—g2	Dh5×h2†
25.	Kg2—f1	Td8—e8!

Mattnätet knyts till.

26.	Lb5×e8	Ta8×e8
27.	Ld2—e3	Sd5×e3†
28.	f2×e3	Te8×e3
29.	Tc1—c3	Ld6—g3

Uppgivet.

6175. NIMZOINDISKT PARTI.

Manne Joffe, Stockholm		**Åke Stenborg.** Västerås.
1.	d2—d4	Sg8—f6
2.	c2—c4	e7—e6
3.	Sb1—c3	Lf8—b4
4.	e2—e3	c7—c5
5.	Lf1—d3	0—0
6.	Sg1—f3	d7—d5
7.	0—0	Sb8—c6
8.	a2—a3	c5×d4
9.	e3×d4	d5×c4
10.	Ld3×c4	Lb4—e7
11.	Tf1—e1	b7—b6

Här är fortsättningen 11. —, a6 chansrikare, t. ex. 12. Lg5, b5 13. La2, Lb7 14. Dd3, b4 med skarpt spel från båda sidor (Szabo—Evans, Hastings 1949—50).

12.	Dd1—d3	Lc8—b7
13.	Lc1—g5	Sc6—a5?

Svart vill erövra d-bonden, men upptäcker för sent att den inte kan slås. Då även 13. —, Tc8 har visat sig dåligt återstår 13. —, Sd5, som efter 14. Se4 ger vit det friare spelet.

14.	Lc4—a2	Lb7×f3
15.	Dd3×f3	Ta8—c8

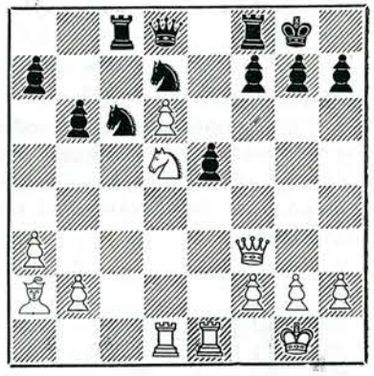
På 15. —, D×d4? skulle följa 16. Tad1, Dc5 17. L×f6, L×f6 18. Se4, Dc7 (18. —, Df5 19. D×f5 e×f5 20. S×f6, g×f6 21. b4) 19. b4, Sb7 20. S×f6†, g×f6 21. Lb1 och vit vinner.

16.	Ta1—d1	Sf6—d7?

Ställningen är med ens närmast tragisk för svart. Mot det hemska hotet d4—d5 finns inget att göra. T. ex. 16. —, Sd5 17. L×e7, S×e7 18. d5, e×d5 19. L×d5!, S×d5 20. S×d5!

17.	Lg5×e7	Dd8×e7
18.	d4—d5	e6—e5
19.	d5—d6	De7—d8
20.	Sc3—d5	Sa5—c6

Ställning efter 20. —, Sa5—c6.

21.	Df3—f5!	

Avgörande, då det ju hotar Se7.

21.	—,	g7—g6
22.	Df5×d7	Dd8×d7
23.	Sd5—f6†	Kg8—g7
24.	Sf6×d7	Tf8—d8
25.	Sd7×e5	Sc6×e5
26.	Te1×e5	Td8×d6
27.	Td1—e1	Uppgivet.

6176. GRÜNFELDS FÖRSVAR.

Mästarklassen, grupp 1.

Å. Stenborg, Västerås.		**J. Nilsson,** Malmö.
1.	d2—d4	Sg8—f6
2.	c2—c4	g7—g6
3.	Sb1—c3	d7—d5
4.	c4×d5	Sf6×d5
5.	e2—e4	Sd5×c3
6.	b2×c3	c7—c5
7.	Lf1—c4	Lf8—g7
8.	Sg1—e2	0—0
9.	0—0	Sb8—c6
10.	Lc1—e3	c5×d4
11.	c3×d4	Sc6—a5

Spelöppningen har ju ett stort antal förebilder. Jfr. t. ex. partiet Bronstein—Boleslavsky, Budapest 1950, med fortsättningen 11. —, Lg4 12. f3, Sa5 13. Ld3 (eller 13. Tc1), Le6 14. d5!

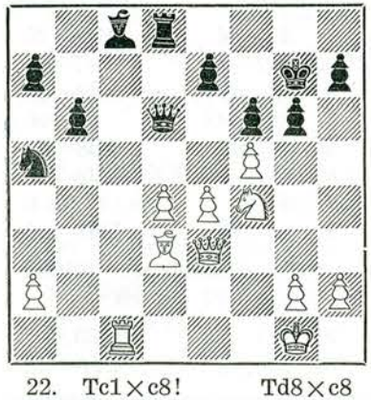
12.	Lc4—d3	b7—b6
13.	Ta1—c1	Lc8—b7
14.	Dd1—d2	Dd8—d7
15.	Le3—h6	Ta8—c8
16.	Dd2—e3	Tf8—d8
17.	Lh6×g7	Kg8×g7
18.	f2—f4	f7—f6

Säkert ej det bästa och som försvarsdrag värdelöst.

19.	f4—f5	Tc8×c1
20.	Tf1×c1	Dd7—d6
21.	Se2—f4	Lb7—c8

Svart litade på detta drag när han spelade 18. —, f6. Det följer nu en överraskning.

Ställning efter 21. —, Lb7—c8.

22.	Tc1×c8!	Td8×c8
23.	Sf4—e6†	Kg7—f7

Ej 23. —, Kh8 för 24. Dh6, Tg8 25. e5!

24. Ld3—a6

Det svarta tornet lockas bort från fältet c8, vilket är idén i kombinationen. 24. —, Dc6 är säkert svarts bästa drag men han har vänligheten att rädda tornet och begå ett vackert "självmord".

24.	— —	Tc8—b8
25.	De3—h6	g6×f5
26.	e4×f5	b6—b5

Detta är ett direkt feldrag men svart kan ej i denna ställning undkomma tornförlust.

T. ex. 26. —, Sc6 27. Lb5 Ke8 28. L×c6†, D×c6 29. Df8† etc.

27.	La6×b5	Tb8×b5
28.	Dh6—f8 matt!	

(Anm. av Å. Stenborg).

6177. FRANSKT PARTI.

Mästarklassen, grupp 2.

A. Werle, Stockholm.		**L. Laurine,** Göteborg.
1.	d2—d4	e7—e6
2.	e2—e4	d7—d5
3.	Sb1—d2	c7—c5
4.	e4×d5	Dd8×d5
5.	d4×c5	— —

Troligen inte sämre än gambitfortsättningen 5. Sgf3, då svart i närmaste framtiden måste vidkännas tempoförluster.

5.	— —	Lf8×c5
6.	Sg1—f3	Sg8—f6
7.	Lf1—d3	0—0
8.	0—0	Sb8—c6
9.	a2—a3	Tf8—d8
10.	Dd1—e2	a7—a6
11.	Sd2—e4	Lc5—e7
12.	Lc1—g5!	Sc6—d4

Vit har en betydande ställningsfördel, och detta avbyte innebär ej någon lättnad för svart.

13.	Sf3×d4	Dd5×d4
14.	Tf1—d1!	Dd4×b2

Svart är i förlägenhet om reträttplats för damen. De5 kostar pjäs och varken Da4 eller Db6 ser så trevligt ut. . Textdraget är vit väl förberedd på och svarar med ett vinnande angrepp.

15.	Ta1—b1	Db2×a3

Tvunget.

16.	Se4×f6†	g7×f6

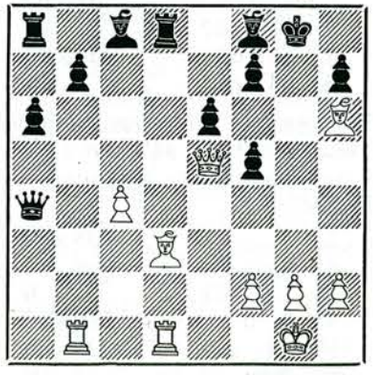
På 16. —, L×f6 vinner 17. L×h7†, K×h7. 19. Dh5†, Kg7. 20. Dg4†, Kh7. 21. T×d8, o. s. v. Sämre är 17. L×h7† för Kh8!

17.	Lg5—h6.	

Draget 17. Dh5 besvaras med f5. Om därför först 17. Tb3, Dc5 med idén att efter Dh5, f5. L×e7 hota schack på g3 räddar svart sig helt enkelt genom att efter 18. Dh5 spela D×g5.

17.	— —	Da3—a4
18.	c2—c4	f6—f5
19.	De2—e5	Le7—f8

Ställning efter 19. —, Le7—f8.

20.	Ld3—c2!	Td8×d1†
21.	Tb1×d1	Da4—e8

Ej 21. —, D×c2 för 22. Dg7†!!, L×g7. 23. Td8†, och matt i nästa drag.

22.	De5—g3†	Kg8—h8
23.	Lh6×f8	— —

Det bästa. Om 23 Lg5 eller 23. Dh4 så Le7. På 23. Dg5 följer naturligtvis L×h6. Även på 23. Td3 kan svart lugnt slå på h6, ty efter 24. Tg3†, Kf8. 25. Dd6†, De7. 26. Tg8† inkasseras T†L†2B för damen.

23.	— —	De8×f8
24.	Dg3—c7	Kh8—g7

Spelet är förlorat vad än svart försöker.

25.	Td1—d8	Df8—a3
26.	Dc7—e5†!	f7—f6

Annars matt senast i fyra drag.

27.	De5—c7†	— —

Naturligtvis inte 27. Dg3†??

27.	— —	Kg7—h6
28.	Td8—d3	Da3—c1†
29.	Lc2—d1	

Svart gav upp. Han är som lätt synes försvarslös mot vits starka hot.

(Anm. av Allan Werle).

6178. DAMGAMBIT.

Första klass, grupp 4.

O. Aronsson, Jonsered.		**E. Wadling,** Eskilstuna.
1.	d2—d4	Sg8—f6
2.	Sg1—f3	e7—e6
3.	c2—c4	d7—d5
4.	Sb1—c3	c7—c6
5	e2—e3	Sb8—d7
6.	Lf1—d3	Lf8—e7
7.	0—0	0—0
8.	b2—b3	Dd8—a5

En förfelad manöver. Bättre 8. —, b6 jämte Lb7 och c5.

9.	Lc1—b2	d5×c4
10.	b3×c4	Da5—h5

Det var dock lätt att se att svart här ingenting kan uträtta. Damen återvänder också strax med tidsförlust på sitt samvete.

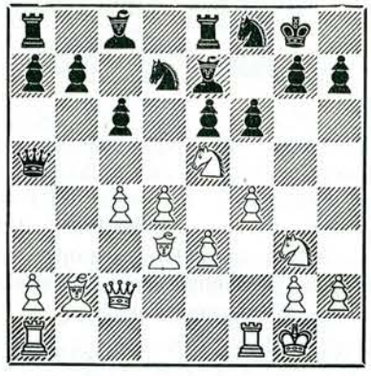
11.	Sc3—e2!	Tf8—e8
12.	Se2—g3	Dh5—a5

Ej 12. —, Dh6 för 13. e4 med hotet Lc1.

13.	Dd1—c2	Sd7—f8
14.	Sf3—e5	Sf6—d7
15.	f2—f4	f7—f6

Svart känner sig besvärad av springaren. Det fatala är bara att vit utnyttjar tillfället och gör slut på partiet i sju drag.

Ställning efter 15. —, f7—f6.

16.	Ld3×h7†!	

Trots dubbelgarderingen och det ena med andra!

16.	— —	Sf8×h7
17.	Dc2—g6!	f6×e5

På 17. —, Tf8 är 18. Sh5 avgörande.

18.	Dg6×e8†	Le7—f8
19.	f4×e5	Sd7—b6

Svart är räddningslöst förlorad.

20.	Sg3—h5	Lc8—d7
21.	Tf1×f8†!	Sh7×f8
22.	De8—e7	Uppgivet.

Wadling har i detta parti besegrats i samma eleganta stil som han själv vanligtvis brukar briljera med i sina vinstpartier.

ETT AVGÖRANDE PARTI.

Nedanstående parti som spelades i Halmstad-kongressens näst sista rond var avgörande för upsaliensarens slutplacering. Vid det laget låg stockholmaren en halv poäng före sin konkurrent och kunde därför nöja sig med ett oavgjort resultat. Partiet är 'tack vare" tidsnöden i slutskedet långtifrån felfritt, men ändå ett spännande kampparti. Spelet saknar inte heller vissa roliga poänger.

6179. SPANSKT PARTI.

Klass I, grupp 5.

A. Hildebrand, Uppsala.		**G. Eidenfeldt,** Stockholm.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	Lf1—b5	a7—a6
4.	Lb5—a4	Sg8—f6
5.	0—0	b7—b5
6.	La4—b3	Sf6×e4
7.	d2—d4	d7—d5

Nu är man framme vid huvudvarianten av det s. k. öppna försvaret. Här tar emellertid vit chansen och överrumplar sin motståndare med en teoretisk nyhet, härstammande från en rysk mästarturnering.

8.	c2—c4?!	Lf8—e7?

Alltför passivt spelat. Vit övertar nu helt initiativet. På 8. —, b×c4? får vit ett utmärkt spel efter 9. La4. Spelbart är däremot 8. —, Lg4, eller 8. —, d×c4. 9. De2! f5 (9. —, Lf5? strandar på 10. Lc2, S×d4 11. S×d4, D×d4. 12. Sc3!) 10. Le2 osv. med gott spel för svart.

9.	c4×d5	Sc6×d4
10.	Sf3×d4	e5×d4
11.	Tf1—e1!	— —

11. D×d4, Sf6 ger ingenting.

11.	— —	Se4—d6
12.	Lc1—g5	— —

Bättre var här 12. De2 med tryck på e-linjen. Vit räknade här med 12. —, d3. 13. D×d3 som dock inte är tvunget, ty vit kan även låta bli att slå bonden.

12.	— —	f7—f6
13.	Lg5—f4	0—0
14.	Dd1×d4	Lc8—f5
15.	Sb1—d2	Dd8—d7
16.	Ta1—c1	Kg8—h8
17.	Sd2—f3	Tf8—e8
18.	Dd4—c3	— —

Vit förhastar sig med manövern Sf3—d4c6 (e6). Det var bättre att förbereda denna omgruppering med a3 för att ta ifrån svart hans parad Lb4.

18.	— —	Ta8—c8
19.	Sf3—d4	Sd6—e4!

Starkt spelat. Nu lyckas svart befria sig ur vits grepp. Den vita damen har inget lämpligt reträttfält. Om 20. Da5? så c5 och på De3 följer Lb4.

20.	Dc3—c6	Le7—b4
21.	Dc6×d7	Lf5×d7
22.	Te1—e2	Se4—c5

Här bjöd svart en gång till remi, som vit emellertid avböjde.

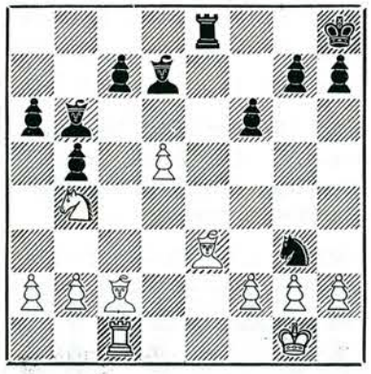
23.	Te2×e8†	Tc8×e8
24.	Lb3—c2	Sc5—b7
25.	Lc2—d3	Lb4—c5
26.	Se4—c6	Lc5—b6
27.	Sc6—b4	Sb7—c5

Redan utsatt för tidsnöd (23 drag på 10 minuter) bjuder nu vit remi, som svart resolut avböjer.

28.	Ld3—c2	Sc5—e4
29.	Lf4—e3	— —

Även svart börjar närma sig tidsnödsgränsen och upprepar därför remisanbudet. Emellertid har upsaliensaren nu "ilsknat till' och säger motståndaren att han under alla förhållanden tänker kämpa "to the bitter end".

29.	— —	Se4—g3?!

Det är ganska svårt att hitta en kommentar till svart sista drag. Vackert spelat? — Ja, onekligen . . . men meningen? En enkel fälla som lätt kan pareras med bättre spel för vit. Alltså är detta eleganta drag gjort just för elegansens egen skull s. a. s. "L'art pour l'art".

30.	Tc1—e1	Lb6×e3
31.	h2×g3	a6—a5!

Bra spelat, trots att tidsnöden är katastrofal på ömse sidor.

32.	Te1×e3	Te8×e3
33.	f2×e3	a5×b4
34.	Kg1—f2	g7—g6?

Förmodligen förlustdraget. Bättre var 34. —, Kg8, ty nu hinner svart hindra den vita kungens frammarsch.

35.	e3—e4	Kh8—g7
36.	Kf2—e3	Kg7—f7
37.	Ke3—d4	Kf7—e7
38.	Kd4—c5	Ld7—e8
39.	Lc2—d3	Le8—d7
40.	Ld3×b5	— —

Nu är saken klar. Partiet fortsatte emellertid i blixttempo, ty det var frågan om sekunder för vit.

(U. N. T.)

6180. DAMGAMBIT.

Klass I, grupp 5.

G. Eidenfeldt, Stockholm. — **H. Bengtsson,** Varberg.

1.	d2—d4	d7—d5
2.	c2—c4	e7—e6
3.	Sb1—c3	c7—c6
4.	e2—e4?!	

Draget är måhända inte fullt så otillfredsställande som den äldre teorin gör gällande.

4.	— —	d5×e4
5.	Sc3×e4	Lf8—b4†
6.	Lc1—d2	Dd8×d4
7.	Ld2×b4	Dd4×e4†
8.	Lf1—e2	De4×g2(?)

I 50 år har detta drag stått med utropstecken, men tiden bör nu vara inne att "modernisera" varianten.

9.	Le2—f3	Dg2—g6
10.	Dd1—d6	

Efter den gamla teorin, enligt vilken svart efter 10. —, Sbd7 har fördel. I ett parti B. H. Wood—Alexander följde 10. Se2, Sa6 11. La3, Se7 12. Tg1, Df6 13. Sc3, Sf5, 14. Se4, Dd8 15. T×g7 och vinner.

10.	— —	Sb8—d7
1.	Ta1—d1	e6—e5?

För tidigt. Riktigt 11. —, Df6 (12. Lc3, e5).

12.	Dd6—c7	Dg6—f6

För sent! Vit drar och vinner.

13.	Lf3—g4!	Df6—d8
14.	Lg4×d7†	Lc8×d7
15.	Dc7×e5	Sg8—e7
16.	Sg1—f3	

Starkare än 16. D×g7.

16.	— —	Ta8—c8
17.	0—0	f7—f6
18.	De5—d6	b7—b6
19.	c4—c5	Se7—d5
20.	Td1×d5!	c6×d5
21.	Tf1—e1†	Ke8—f7
22.	c5—c6	Th8—e8

Någon räddning fanns ej.

23.	c6×d7	Te8×e1†
24.	Sf3×e1	Tc8—c7
25.	Dd6×d5†	Kf7—g6
26.	Se1—d3	h7—h6

Det hotade matt i två drag.

27.	Sd3—f4†	Kg6—h7
28.	Sf4—e6	Tc7×d7
29.	Dd5×d7	Uppgivet.

6181. KUNGSINDISKT FÖRSVAR.

Klass I, grupp 1.

C. Christoffersson, Luleå. — **A. Tallberg,** Sandviken

1.	d2—d4	Sg8—f6
2.	Sg1—f3	g7—g6
3.	c2—c4	Lf8—g7
4.	Sb1—c3	0—0
5.	e2—e4	d7—d6
6.	Lf1—e2	Sb8—d7
7.	Ta1—b1 (?)	

Ett drag som väl saknar alla goda sidor.

7.	— —	e7—e5
8.	d4—d5	Sd7—c5
9.	Dd1—c2	

Om vit hade upptäckt svarts offermöjlighet så hade han naturligtvis spelat något annat.

9.	— —	a7—a5

Ur "skönhetssynpunkt" skulle genast 9. —, S×e4 ha skett. Men vit ser inte upp, så det går bra ändå.

10.	a2—a3?	Sc5×e4
11.	Sc3×e4	Sf6×e4
12.	b2—b4	a5×b4
13.	a3×b4	f7—f5
14.	c4—c5	Lc8—d7
15.	h2—h4	h7—h6
16.	h4—h5	

Det må bära eller brista. Materiellt och positionellt är vit ändå under isen (mitt i högsommaren? Påhlmans anm.).

16.	— —	g6—g5
17.	Le2—d3	Se4×f2!
18.	Dc2×f2	e5—e4
19.	Sf3×g5	h4×g5
20.	Ld3—c4	Lg7—c3†
21.	Kg1—f1	Kg8—h7
22.	c5×d6	c7×d6
23.	Df2—g3	Lc3—f6
24.	Dg3×d6	

Bonden återvunnen, men ack — ställningen!

24.	— —	b7—b6

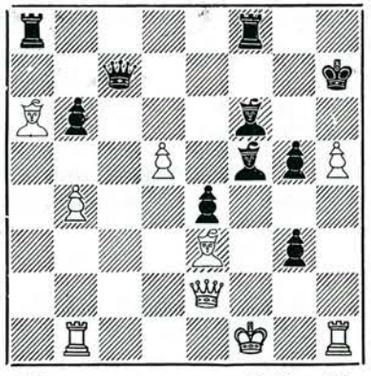
Hotar Lb5.

25.	Dd6—g3	f5—f4
26.	Dg3—e1	Ld7—f5
27.	g2—g4	

De goda dragen är sedan länge slut.

27.	— —	f4×g3 e. p.
28.	De1—e3	Ta8—c8
29.	De3—e2	Dd8—c7
30.	Lc4—a6	Tc8—a8
31.	Lc1—e3	

Ställning efter 31. Lc1—e3.

31.	— —	Ta8×a6!

Att något skulle hända var väntat.

32.	De2×a6	Dc7—c2
33.	Tb1—c1	Lf5—h3†
34.	Th1×h3	Lf6—d4†

Uppgivet.

Efter detta beska piller i tredje ronden måste Christoffersson svälja ett till i nästa rond och låg då två poäng efter ledande Arne Andersson. Gruppsegrare: Christoffersson!!

6182. SPANSKT PARTI.

Landslagsklassen, grupp I.

Z. Nilsson, Stockholm.		**O. Kinnmark,** Göteborg.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	Lf1—b5	a7—a6
4.	Lb5—a4	Sg8—e7

Det fördröjda Cozioförsvaret kallas detta sällsynta blomster i den spanska variantfloran. Vit anses få bättre spel efter 5. Sc3. T. ex. 5. Sc3, g6 6. d4, e×d4 (6. —, Lg7 7. d×e5, S×e5 8. S×e5, L×e5 9. Lh6) 7. Sd5! Lg7 8. Lg5, h6 9. Lf6. Även 5. Lb3, som Keres använde mot Barcza i en polsk turnering förra året, ledde till bättre spel för vit. Föraren av de vita pjäserna är i lycklig okunnighet om allt detta, men lyckas likväl finna en fortsättning, som leder till snabb fördel.

5.	0—0	d7—d6
6.	d2—d4	b7—b5

Skall något drag klandras i den svarta partianläggningen, så är det detta, som driver löparen till en starkare diagonal med farliga hot mot punkten f7. Draget är emellertid ett försök till bondevinst.

7.	La4—b3	Sc6×d4

7. —, f6 hade med ett extra tempo för vit lett till liknande spel som i det ovannämnda partiet Keres—Barcza.

8.	Sf3×d4	e5×d4
9.	a2—a4	— —

Naturligtvis inte 9. D×d4 på grund av den klassiska pjäsförlusten efter 9. —, c5 10. De3, c4.

9.	— —	Lc8—b7
10.	a4×b5	a6×b5
11.	Ta1×a8	Dd8×a8
12.	Dd1—h5!	Lb7×e4

Alternativet 12. —, d5 13. e×d5, L×d5 14. Te1, Kd8 (14. —, L×b3, D×b5†) verkar inte tilltalande men bjuder något bättre försvarsutsikter.

13.	Dh3×f7†	Ke2—f8
14.	Tf1—e1	— —

Detta torndrag skulle ha föregåtts av 14. Lg5 med forcerat vinstspel, ty 14. —, h6, 15. Lh4, g5 strandar på 16. Df6.

14.	— —	h7—h6
15.	f2—f3	Le4—g6
16.	Df7—f4	Da8—a5
17.	Lc1—d2	Da5—b6
18.	c2—c3	Se7—f5
19.	Kg1—h1	Lf8—e7
20.	Df4—g4	Lg6—h7
21.	Lb3—e6!	d4×c3
22.	Ld2×c3	Le7—h4?

Tillsammans med det föregående draget en kombination, vars poäng ligger i det 24 draget. Svart skulle dock ha räknat ett drag längre!

23.	Le6×f5	Lh4×e1
24.	Dg4×g7	Le1×c3
25.	Dg7—d7 matt!	

Sic transit . . . !

(Anm. av Z. N.)

6183. KUNGSINDISKT PARTI.

Landslagsklassen, gr. I. Särspel.

I. Johansson, Malmö.		**E. Åhman,** Göteborg.
1.	d2—d4	Sg8—f6
2.	c2—c4	g7—g6
3.	g2—g3	— —

Genom att vänta med utvecklingen av Sc3, försvåras möjligheterna för svart att inlänka spelet i Grünfeldsförsvaret. Om svart likväl i 4:e draget spelar d5, såsom skedde t. ex. i partiet Ståhlberg—Smyslov, Budapest 1950, så fördrives den svarta springaren efter 5. c×d5, S×d5 6. e4 från detta fält med tempovinst, då svart inte kan byta på c3.

3.	— —	Lf8—g7
4.	Lf1—g2	0—0
5.	Sb1—c3	d7—d6
6.	Sg1—f3	Sb8—c6
7.	d4—d5	Sc6—a5

Detta drag och svarts följande försök att komplicera spelet måste ses mot bakgrunden av att svart på grund av särspelsbestämmelserna inte får nöja sig med remi utan till varje pris måste vinna partiet, som är avgörande för gruppsegern. Annars är säkert det vanligare 7. —, Sb8 bättre. I ett parti Z. Nilsson—S. Hjorth, Lidköping 1944, försökte svart med 7. Se5 8. S×e5, d×e5, vilket emellertid inte slog väl ut.

8.	Dd1—d3	e7—e5
9.	e2—e4	— —

9. b4, e4 10. S×e4, Lf5 leder till förvecklingar, som utfaller till svarts fördel.

9.	— —	b7—b6
10.	0—0	Sf6—h5
11.	Lc1—d2	Sa5—b7
12.	b2—b4	f7—f5
13.	Sc3—e2	Sh5—f6
14.	Se2—c3	a7—a5
15.	a2—a3	f5—f4
16.	g3×f4	e5×f4
17.	Sf3—d4	Sf6—g4
18.	f2—f3	Sg4—e5
19.	Dd3—e2	Dd8—f6
20.	Sc3—b5	— —

Vit har uppnått en betydande terrängfördel — svart däremot har svårigheter med att få pjäserna på damflygeln i spel. I de följande av svart inledda förvecklingarna stärker vit ytterligare det positionella trycket.

20.	— —	Lc8—d7
21.	Sb5×c7	Se5×c4
22.	Ld2—c3	a5×b4
23.	a3×b4	Ta8×a1
24.	Lc3×a1	Sc4—e5
25.	Sc7—e6	Tf8—a8
26.	Se6×g7	Kg8×g7
27.	La1—c3	Sb7—d8

Svart beslutar sig för att föra sin dåligt placerade damspringare i spel

på kungsflygeln — en alltför tidsödande manöver — men det är redan svårt att finna en tillfredsställande fortsättning för svart.

28.	b4—b5!	Sd8—f7
29.	Tf1—a1	Ta8×a1
30.	Lc3×a1	Sf1—g5
31.	La1—b2	Sg5—h3†
32.	Kg1—h1	h7—h5
33.	Sd4—c6	Kg7—h6
34.	Lb2—d4	g7—g5
35.	Ld4×e5!	d6×e5
36.	De2—b2	Ld7×c6
37.	b5×c6	— —

Därmed är slaget vunnet för vit, ty fribonden kan inte stoppas.

37.	— —	g5—g4
38.	c6—c7	Df6—h4
39.	Db2—d2	Sh3—f2†
40.	Kh1—g1	g4—g3
41.	h2×g3	Sf2—h3†
42.	Kg1—f1	Uppgivet.

(Anm. av Z. N.)

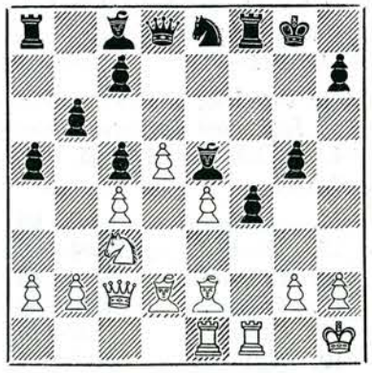
6184. PRISBELÖNT PARTI.

Kungsindiskt parti.
Junior-VM i Birmingham 1951.

S. Asker, Sverige.		**W. Rosen,** Västtyskland.	
1. d4,	Sf6	2. Sf3,	g6
3. c4,	Lg7	4. Sc3,	0—0
5. e4,	d6	6. Le2,	Sbd7
7. 0—0,	e5	8. d5,	Sc5
9. Sd2(!),	a5	10. Dc2,	Se8
11. Sb3,	f5	12. S×c5,	b×c5
13. Le3,	b6	14. f4,	e×f4
15. L×f4,	g5	16. Ld2,	Ld4†
17. Kh1,	f4	18. Tae1,	Le5

Till synes står svart nu bra genom att han håller punkten e5, d. v. s. så länge det lyckas, nämligen 13 drag.

Ställning efter 18. —, Ld4—e5.

19. Sc3—b5!

Med största konsekvens går vit till verket att bemäktiga sig det livsviktiga fältet e5, därvid undanröjande den ena förposten efter den andra.

19. —,	Sd6	20. Lc3,	L×c3
21. S×c3,	Sf7	22. Sd1,	Se5
23. Dc3,	De7	24. Sf2,	g4

Man observerar att 24. —, Ld7 25. Sd3, Tae8 strandar på 26. Lh5. I och med detta är svart också utan chans till försvar mot den följande upprullningen.

25. Sd3,	S×d3	26. D×d3,	Dg5

27. Dc3 med vinstspel efter såväl D×c3 som D×e4.

27. Dd2,	Ld7	28. g3,	De5
29. T×f4	T×f4	30. D×f4,	D×b2

I tur och ordning har fyra försvarare av punkten e5 fått ge vika: bonde, löpare, springare och dam!

31. e5!

Född med segerhuva!

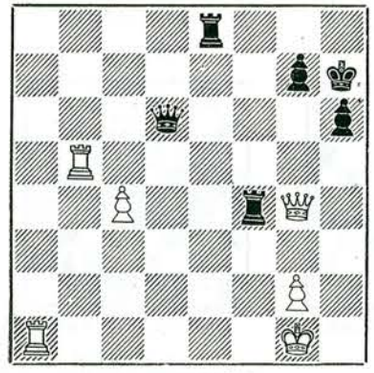
31. —,	Tf8	32. Dg5†,	Kh8
33. De7,	Tg8	34. Ld3	Uppgivet

A briliante game!

Partiställningar från Halmstad.

Efter en livlig kamp mellan S. Samuelsson, Stockholm, och A. Hildebrand, Uppsala, (klass I, grupp 5) uppkom följande ställning.

A. HILDEBRAND.

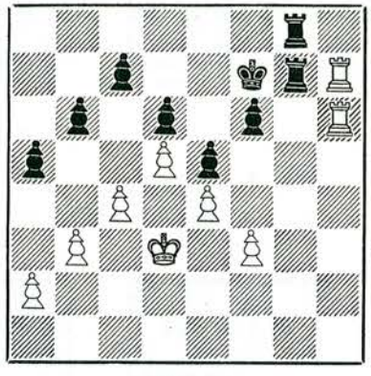
S. SAMUELSSON.

Vit drog Dd1? och måste ge upp efter det överraskande svaret Te1†! Svart erövrar nämligen först vits dam och därefter även hans torn på a1. Vit hade klarat sig, om han i diagramställningen spelat, Td5/Db6† c5).

*

I partiet Lundin—Buskenström uppkom efterföljande ställning, där svart vid draget är i ett besvärligt dragtvång. På Ke7 följer c5! och efter d×c5 marscherar vit rakt in i rågåkern upp till b7, om det behövs. I stället följde dubbelt tornbyte, T×h7 jämte Tg7. Bondeslutspelet vanns nu forcerat av vit efter det magiska draget c4—c5! Man finner lätt att svart inte har något försvar.

BUSKENSTRÖM.

LUNDIN.

Forts. från sid. 224.

III/33: 6—5, 1—5, 6—1, 3=6. *III/34:* 1=2, 3—5, 1—6, 4—5, 3—4, 4—7, 1—3. *III/35:* 7—3, 2—1, 7—6, 5—3. *III/36:* 7—1, 6—1, 6—7, 4=7, 7—5. *III/37:* 7—3, 1—3. *III/38:* 4—1, 6—2. *III/39:* 6=7, 1—7, 6—3, 6—1, 7—5, 5=6, 5—3, 5—2, 4+2. *III/40:* 4—2, 4—7, 6—2, 6—5, 7—5, 1—5, 2—5, 3—5. *III/41:* 4=6, 1—5, 1—2, 1—3, 2—7, 7—5, 3—2, 5—4. *III/42:* 2—7, 5—7, 2—3, 2—4, 5—6, 5—2. *III/43:* 6—2, 1—2. *III/44:* 7—5, 6—5, 4—5. *III/45:* 2=6, 5—3, 1—5, 2—1, 2—5.

MATCHEN BOTVINNIK—BRONSTEIN.

En bok om världsmästerskapsmatchen i Moskva 1951 har utgivits av Hans Müller, Moskva. De 24 partierna är mycket ingående kommenterade med ledning av den ryske stormästaren Kotovs analyser, som i översättning ställts till förfogande av den ryska informationstjänsten. Boken kostar kr. 2:50 och kan erhållas från TfS.

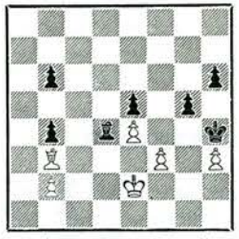
KORRESPONDENSKORTEN DYRARE.

De nuvarande papperskostnaderna har tyvärr höjt priset på korrespondenskorten. De kostar numera kr. 1:70 per 100.

Studier

Bidrag och lösningar sändas till A. WERLE, Krukmakaregatan 38, n.b.v., Stockholm 4.

394. G. Bernhardt,
Tyskland.
Original.

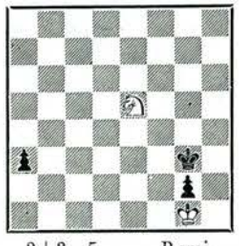
6+7=13. Remi.

395. Reljo Utuste,
Lidköping.
Original.

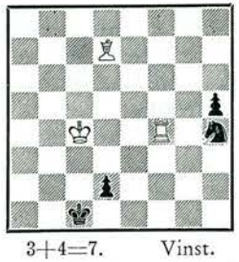
9+9=18. Vinst.

396. H. Holm,
Sandviken.
Original.

2+3=5. Remi.

397. J. Fritz,
Tjeckoslovakien.
Original.

3+4=7. Vinst.

398. Jac. Haring,
Holland.
Original.

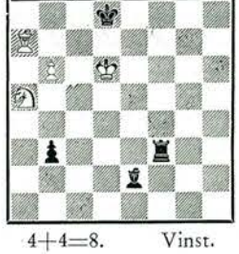
5+5=10. Vinst.

399. M. Havel,
1:a pris.
Ceskoslovensky.
Sach 1950.

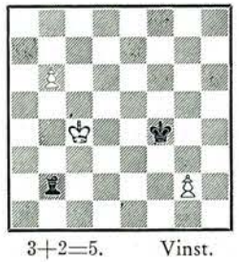
4+12=16. Vinst.

400. F. J. Prokop,
British Ch. Mag.,
juli 1951.
Tillägnad deltagarna i "The Staunton Centenary Tourney".

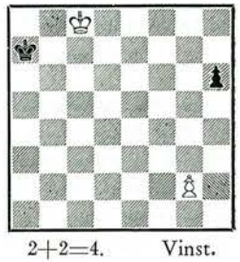
4+4=8. Vinst.

401. H. Rinck,
Basler Nachrichten,
20 februari 1937.

3+2=5. Vinst.

402. H. Adamsson,
Chess Amateur,
1915.

2+2=4. Vinst.

OLYMPIAD-STUDIETURNERING.

Med anledning av att Olympiska spelen hålles i Helsingfors 1952 anordnar finska problemistföreningen "Suomen Tehtäväniekat" på uppdrag av "Finlands Centralschackförbund" kompositionstävlingar för 2 och 3-dragsproblem, samt *Studier*. I varje grupp utdelas guld, silver och bronsmedalj; Hedersomn. och Omn. Domare i studiegruppen: A. Dunder, A. Hinds och Visa Kivi.

Bidrag före utgången av innevarande år till: Herr Ilmari Mäkihovi, *Helsingfors*, Döbelnsgatan 4, B 34, Finland.

———

LÖSNINGAR, MAJ.

382. Gunst. 1. *Tc1!*, Tb1. 2. Tg1, Tb3. 3. Tf1, Tb1. 4. Kg1, Tb3. 5. Te1, Tb1. 6. Kf1, Tb3. 7. Td1, Tb1. 8. Ke1, Tb3. 9. Tc1, Tb1. 10. Kd1, Tb3. 11. c7, och vinner.

5. c7? leder endast till remi, Kb7. 6. Le5, Tb1. 7. a4, b×a4!. 8. b5, T×b5. 9. Tc1, Kc8. Remi. Eller 9. Tf8, Tb1†. Remi.

3. —, a1D. besvaras med 4. L×a1 (4. T×a1?, Tb1†! 5. T×b1, patt.), Kb6. 5. Tc1, Kc7. 6. Le5†, Kc8. 7. c7, T×a3. 8. Tf1, Kb7. 9. Tf8, och vinner.

På 3. —, T×a3 följer 4. Tc1, Tb3. 5. c7, vinst.

Poängen är ju det omsorgsfulla och originella förberedandet av c6—c7. Liksom ovan visats att 5. c7? är förfelat är även 3. c7? felaktigt för Kb7. 4. Tc1, Kc8. 5. Le5, Tb1. 6. Tg1, Kb7. 7. a4, b×a4. 8. b5. T×b5. Remi. Och 1. c7?, strandar på Tb1†. 2. Lg1, T×g1†. 3. K×g1, a1D†. O. s. v.

383. Fischer. 1. *a5!*, h3. 2. a×b6, h2. 3. b7, h1D. 4. Kc7!, Dh2†. 5. Kc8, Dh3†. 6. Kb8!, D×b3. 7. Ka7, a5. 8. b8D, remi.

6. Kc7? förlorar efter D×b3. 7. b8D, D×c4†. 8. Kd7, De6†. Svart får dambyte och vinner på a-bonden.

På 4. —, Dh7†. måste vit fortsätta med 5. Kb8! för att ej förlora. Om 5. Kc8?, så Ke6!. 6. Kb8, Kd6. 7. Ka8, Dh1. 8. Ka7, Dg1†. 9. Ka8, Dg2. 10. Ka7, Df2†. 11. Ka8, Df3. 12. Ka7, D×b3. 13. b8D, D×b8†. 14. K×b8, a5. 15. Kb7, Kc5. Och svart vinner.

1. —, b×a5 leder till 2. c5, h3. 3. c6, h2. 4. c7, h1D. 5. c8D, Dd1†. 6. Kc7, Dc2†. 7. Kd7, Dd3. 8. Kc7!, Dc3†. 9. Kd7, och svart kan ej vinna.

Ej här 8. Ke8?? för D×b3!. 9. D×a6†(?), De6†. Och svart vinner.

384. Sackmann. 1. *g7*, a4! 2. g8T!, L×b2†. 3. Tg7, remi. T. ex. 3. —, Lc1. 4. Tg1, Lf4. 5. Kg7!, Le5†. 6. Kf7 med hotet Td†.

2. g8D förlorar på grund av Lb2†. 3. Dg7, a3! O. s. v.

En rättelse är på sin plats: Tepliz-Schönau-boken utkom 1923.

385. Dawson. 1. *Ta4!*, Ke8. 2. Th4, Te5†. 3. Kd2!, Kd8. 4. Ta4, Td5†. 5. Ke3, Ke8. 6. Th4, Te5†. 7. Kd4, och vinner.

386. Brown. 1. *Dd3†*, Kg2, 2. Dg3†!, Kf1. 3. Dg1†, Ke2. 4. Dd1†, Ke3. 5. Dd3†, K×d3. 6. g×h8T.!, remi.

Vit är och förblir patt. En anmärkningsvärt gammal framställning av självpatt genom minorpromotion.

387. Calvi. 1. g×h7, L×e3. 2. h8L!, Sd4!. 3. La4!!, Ld2. 4. L×d4, Lc3†. 5. L×c3, vinst.

3. a6?, Ld2. 4. La4!, Sc2†!. 5. L×c2, Lc3†. 6. L×c3, patt.

2. h8D?, Sd4!. 3. La4!, Sc2†. 4. L×c2, Ld4†'. 5. D×d4, patt.

Högst modernt snitt på denna gamla framställning av pattundvikning genom minorförvandling.

388. Krenzisky. 1. *c5*, d×c5. 2. Sc4, Lf4. 3. g4, Lg3. 4. g5, h×g5, 5. h6, Lf2. 6. Se5, Ld4. 7. Sd4, c4!. 8. Kb8, c3. 9. d×c3, L×b6. 10. Ka8!, och vinner.

9. —, L×c3. 10. Kc7, Le5†. 11. S×e5, d2. 12. Sd7, d1D. 13. Sb8 (c5)+.

9. —, d2. 10. c×d4, d1D. 11. Kc7, Dc2 (c1)† 12. Sc5†, o. s. v.

7. —, g4. 8. Kb8, g3. 9. Kc7, Le5†. 10. S×e5, g2. 11. Sd7, g1D. 12. Sb8+.

1. —, L×e3. 2. c6, b×c6!. 3. b7, La7. 4. g4, c5. 5. g5, c4. 6. g+h6 (Även g6), c3. 7. h7, c×d2. 8. h8D, d1D. 9. De8 (Om 6 g6 så här även Dc4†), Kb6. 10. Db5†, Kc7, 11. Da5†, Kd7. 12.

Forts. å sid. 201.

Problem

Bidrag och lösningar till BROR LARSSON, Kungstensgatan 63, 4 tr., Stockholm.

9810. G. Ekestubbe.
Skurup.

Matt i 2 drag.

9811. J. Hannelius,
Finland.

Matt i 2 drag.

9812. R. Nilsson,
Kalmar.

Matt i 2 drag.

9813. R. Apslund,
Dynäs.

Matt i 3 drag.

9814. G. Faleby,
Stockholm.
Tillägnat dr B. Bassi.

Matt i 3 drag.

9815. Ö. Lindberger,
Bromma.

Matt i 3 drag.

9816. K. Moberg,
Rydsgård.

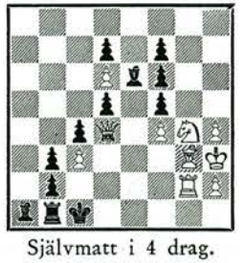
Matt i 3 drag.

9817. Th. Siers,
Tyskland.

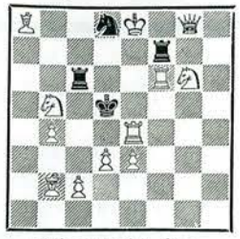
Matt i 3 drag.

9818. A. Karlström,
Norge.

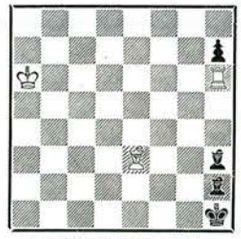
Självmatt i 4 drag.

9819. I. Mikan,
Tjeckslovakiet.

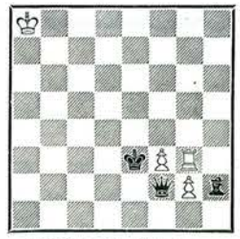
Självmatt i 5 drag.

9820. B. Melander,
Stockholm.

Hjälpmatt i 3 drag.
(Skenspel).

9821. J. Niemann,
Tyskland.

Hjälpmatt i 3 drag.
(Skenspel).

Lösningsfrist en månad.

LÖSNINGAR TILL PROBLEMEN 9785—9797, MAJ.

9785. (Ekestubbe). Med svart Sc4 1. Df5. *9786 (Knöppel).* 1. S×g5. Stocchitemat med 1 direkte og 2 indirekte preventive bindningar. Bra utfört (BB). *9787 (Larsen).* Förspel 1. Sg4 2. T×g5. Förförelser 1. Lf2 (d2, d4, f4, c1)?, Sg4 (Sd5, Sc4, g×f4, b×c1D). Lösning 1. L×g5. Tre olika svar på Sg4 i förspel, förförelse och lösning. *9788 (Sinttruijen).* 1. Sec7. *9789 (Zaldo).* 1. Db3 men olöslig efter S×a6. *9790 (Nilsson).* 1. Se6, Sb5 (Sc4, Se4, f×e6) 2. Db4 (b×c, f×e, D×h6). Det bästa är förförelsen 1. D×h6?, Lc8! 2? *9791 (Otto).* 1. Tf3, e×f (f×e) 2. T×f4 (Te3) men även 1. Te3 2. Te1 (h3). *9792 (Wrobel).* Förspel 1. —, D×d4 (D×c3) 2. T×c5 (Ta4). Förförelser 1. Th3 (Tg4, Tb4, Td5, f×e6)?, Da3! (D×d4, d4, L×d5, S×c3). Lösn. 1. Lf8 hot 2. Th3, Dc3 (Sc3) 2. Th4 (Dh1). Elegant och svårlöst (ÄA). Inte särdeles tillfredsställande tycker jag (JPJ). *9793 (Karlström).* 1. Le2, e6 (e5, e×f, e×d) 2. c8D (T, L, S), e5 (e4, f5, Ke5) 3. Df5 (Tc4, L×f5, T×d6). Utmärkt kombination av piccanninny och bondeförvandling (GAE). Lättlöst, men vilket strålande variantspel (LL). Storartat (BEM). *9794 (Pettersson).* 1. f×g8L, Kc8 2. Le6, Kb8 3. L×b3, Kc8 4. Le6, Kb8 5. g8S, b3 6. Ld5, Kc8 7. e8T, Kd7 8. Tb8, D×b8. Förnämlig promotionsprestation. Tyvärr spelar många lösare lika elegant 1. f×g8S, Kc8 2. Sf6, Kb8 3. g8L, Kc8 4. Ld5, Kb8 5. Sg8, Kc8 6. e8T, Kd7 7. Tb8. Vem är nu författare till sjudragaren?? *9795 (Paros).* S. 1. —, L×7 2. T×g5, d6 (f6?). L. 1. Tc6, L×f7, 2. T×c5, f6 (d6?). Dualundvikning genom fängsling. Ingen har påpekat att Le8 är en förvandlad B. *9796 (Pogáts).* 1. — 12. K×e6 13. Kf6 14. e5 15. e4 16. e3, Lg1 17. e×f, L×f 18. Ke5, Ld4 19. Ke4, Sf2. *9797 (Larsson).* Tre man hade 7 rätt. *Ingen kan ha 8 rätt,* ty har man lyckats få det, blir även återstående problem och namn automatiskt rätt sammanställda.

LÖSARLISTA FEBRUARI—MAJ.

O. Alfredsson 3+8+17+13=41. I. Andersson 389+29+20+17=455. S. Andersson 10+4+16+3=30. Ä. Andersson 433+27+23+20=503. P. Assarson 12+14=26. I. Beerg 8. H. Bergström 17. K. G. Bergvall 104+11+12+8=135. H. Björk 3+10+18+8=39. A. Björklund 10+5=15. Y. Bladh 347+24+19+=408. Bj. Blikeng 21+29=50. S. Blomdahl II 90+33+24=147. S. Brorssson 17. H. Byström 41+17=58. E. Carlsson 9+17+13=39. S. Dahlen V 48+24+20+24=116. S. Edström 27+13=40. G. A. Ekestubbe 24+29+19+22=94. R. Ek-

Forts. å sid. 201.

Korrespondensschack

INTERNATIONELLA KORRESPONDENSSCHACKET.

Tysk korr.-schackkongress:

Den 17—23 juni anordnade sportutskottet i tyska demokratiska republiken en schackkongress för korr.-spelarna. Den var förlagd till den lilla vackra staden Eisenach, känd bl. a. som födelseplats för Johan Sebastian Bach och för den vackra Wartburgborgen, där Martin Luther vistades under sin tid som fredlös.

Ett stort antal korr.-spelare från både väst- och öst-Tyskland hade infunnit sig och spelade i två grupper. Mästarturneringen omfattade 8 deltagare och vanns liksom förra året av Dr. Engel (Leipzig) 5, följd av Vlk (Eisleben), Diemer (Scheidegg) och Wolff (Laege) på vardera 4 poäng. Den andra gruppen hade 22 deltagare och spelades efter Schweizer system på 7 ronder. Den vanns av Kunze (Meisdorf) 6 följd av Wacker (Dresden) och Laue (Halle) med vardera 5 poäng.

Förutom närturneringarna anordnades en rad intressanta utflykter i omgivningarna. I turneringslokalen var anordnad en utställning av schackböcker (bl. a. ett exempelar av den första tyska schackboken från år 1616 av Gustav Selenius), antika schackpjäser, tavlor, schackbräden, urklippssamlingar m. m.

Även en diskussionsstund anordnades, där korr.-spelarna fick framföra sin kritik och diskutera reglerna för korr.-spelet.

VM-turneringarna:

I striden om världsmästartiteln i korr.-schack leder fortfarande Napolitano, men Malmgrens utsikter har förbättrats, då fransmannen Viaud har gått ur tävlingen. Ställningen är för dagen: Napolitano (Italien) 6, Malmgren (Sverige) 5, Mitchell (England) 4½, Barda (Norge) och G. Wood (England) 3½. På jumboplatserna ligger märkvärdigt nog både Dr. E. Adam och J. Balogh.

En jämn ström av anmälningar inkommer till ICCF-turneringarna från alla länder. Turneringarna äro direkt kvalificerande genom uppflyttningssystem till finalen om VM-titeln och genom klassuppdelning (Champion, Mästare, I, II och III) kan alla spelare med någon vana av korr.-spel anmäla sig. Avgiften är per grupp om 7 spelare Kr. 3:75, som insättes på postgiro 15 61 69 (E. Larsson, Johanneshov). Uppgiv på talongen fullständig adress och spelklass.

Mail Chess:

Den internationella korr.-schacktidningen kommer nu ut igen och innehåller varje månad 32 sidor. Samtliga partier från finalen om världsmästerskapet komma att publiceras. 3 nummer har redan utkommit. Tidningen tryckes av det jugoslaviska schackförbundet under medverkan av de kända jugoslaviska schackmästarna. Priset för 1/1-år är Kr. 15:— och för 1/2-år Kr. 7:50 och insättes på postgiro 15 61 69 (E. Larsson, Johanneshov).

Klubbmatch:

Matchen i korr.-schack mellan S. V. Regina i Rotterdam och Degerfors Schacksällskap slutade 6—6 enligt följande (holländarna nämnda först): R. H. de Jong 0—Harry Persson 1; G. C. van Bekkum ½—Gunnar Karlsson ½; W. Lindenberg 1—Gunnar Cederoth 0; M. de Borst ½—Eric Mörtsjö ½; E. N. Schallenberg 1—Erik Ekman; L. Landsmeer ½—Filip Hellström ½; J. Essebaggers 0—Sigurd Perlström 1; W. Jansen 0—Nils Södergren 1; J. Sitton 1—Agnar Larsson; L. B. Hendriksen ½—Sten Fallqvist ½; H. v. d. Griendt 0—Anders Vikander 1; J. Lucas 1—Rune Lagerfeldt. 0.

Erik Larsson.

LAGLEDARENS RAPPORT.

B-matchen mot Jugoslavien

har startat i början av augusti vid 50 bord. Sammanlagt har vi nu 85 spelare i färd med att överlista sina motståndare i detta starka schackland. Skulle någon spelare ej fått kontakt med sin jugoslav bör han snarast meddela mig.

Som orientering kan jag omnämna att jugoslaverna har matcher i gång även mot Danmark (20 bord) och Norge (50 bord).

Till matchen för 1.—3.-klassare mot *Danmark* erfordras ytterligare ett stort antal spelare om vi skall kunna ge det danska laget full sysselsättning. Nu är rätta tiden inne att starta korrpartier och postgången till vår granne i söder är säker och snabb. Det blir två partier per spelare och matchen kommer att börja så snart laget blir fulltaligt. Sänd därför in eder anmälan snarast till mig. Ingen startavgift.

Resultat i matchen Sverige—BCCA:

K. Johansson, Sundbyberg, 1+1—L. W. Kemnitzer, Sandwich, 0+0.

Alf Wik, Upsala, 1—A. J. Peters, Lossiemouth, 0.

———

Spelare som önskar spela i individuella turneringar kunna anmäla sig till herr Erik Larsson, Malmövägen 58, *Johanneshov*. Avgiften för start i en 7-mannagrupp är kr 3:75, som insättes på Larssons postgirokonto 15 61 69. Turneringar startas alla tider på året.

ICCF:s korrschacktidskrift Mail Chess utkommer ånyo i förbättrad upplaga. Språken är tyska, engelska, franska och esperanto. Priset är kr. 15:— för helår och beställning kan göras hos Erik Larsson.

E. Gärdéus.

Klubbmatch pr korrespondens S. V. Regina, Rotterdam—Degerfors SS.

Bord 1.

SICILIANSKT PARTI.

R. H. De Jong, Rotterdam.		*Harry Persson,* Degerfors.
1. e2—e4		c7—c5
2. Sg1—f3		d7—d6
3. d2—d4		c5×d4
4. Sf3×d4		Sg8—f6
5. Sb1—c3		g7—g6
6. f2—f4		Sb8—c6
7. Lf1—e2		Lf8—g7
8. Lc1—e3		0—0
9. Sd4—b3		Lc8—e6
10. 0—0		Dd8—c8
11. h2—h3		Tf8—d8

Detta drag härstammar från Flohr.

12. Le2—f3		

Det hotade d5.

12. — —		Lc6—c4
13. Tf1—f2		e7—e5
14. Tf2—d2		e5×f4
15. Le3×f4		Sc6—e5!
16. Td2×d6		

I ett parti Sköld—Lundin fortsatte vit 16. Kg1—h1 men förlorade så småningom, inte heller L×e5 är att rekommendera.

16. — —		Se5×d6
17. g2×f3		Dc8×h3
19. Sb3—d2		Lc4—a6!
20. Ta1—e1		Sf6—h5
21. Sc3—e2		Sh5×f4
22. Dd6×f4		Lg7—h6
23. Df4—d6		Lh6—e3‡

6171. DAMGAMBIT.

Klass M, grupp 7.

O. Österlund, Kiruna.		*V. Sundqvist,* Fagervik.
1. d4,	d5	2. c4, e6
3. Sc3,	c5	4. c×d5, e×d5
5. Sf3,	Sc6	6. g3, Sf6
7. Lg2,	Le6	8. 0—0, Le7
9. d×c5		
9. —,	d4!	10. Sb5, L×c5
11. b4		

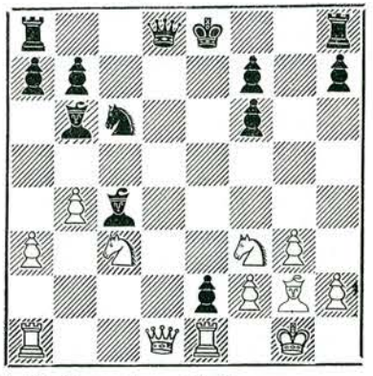
I ett parti Colle—Aljechin, Bled 1931, följde 11. Lg5, Lb6. 12. Sd2, h6. 13. L×f6, D×f6. 14. Sc4 med ungefär lika spel. Textdraget är svagare.

11. —,	Lb6!	12. Lb2, d3!
13. L×f6,	g×f6	14. a3, Lc4
15. Sbc3,	d×e2	16. Te1?

Riktigt var 16. S×e2, för att efter dambyte och L×e2 återta pjäsen med Te1.

16. —, L×f2†!

Ställning efter 16. Tf1—c1.

En ödeläggande projektil.

17. K×f2, Db6† 18. Sd4, S×d4
19. Sa4, Se6†! 20. S×b6, e×d1S†
21. Te×d1, a×b6 22. L×b7, Ta7
Uppgivet.

KORRESPONDENSTURNERINGAR.

Anmälan till turneringar i landslagsklasten gällande Sverigemästerskapet 1951 och mästarklassen, som startar i sept.—okt., mottagas snarast av turneringsledaren.

Segraren i landslagsklassen erhåller titeln Sverigemästare i korrespondensschack för året.

I övriga klasser startas turneringar, så snart 7 spelare anmält sig.

Startavgifter: Landslagsklassen, mästarklassen och klass I: 12:— kr., klass II: 10:— kr. och klass III: 7:— kr.

Turn.-ledare: Ingenjör Elis Hugolf, Timsforsvägen 2, Stureby, postgiro 52052.

SLUTSPELADE TURNERINGAR:

Klass I, grupp 12:

1 pris: Åke Gustavsson, Sundbyberg. 5 poäng. 2—3 pris: Rune Lundqvist, Luleå, och Sven E. V. Olsson, Stureby, 4 poäng.

Klass II, grupp 11:

1 pris: Yngve Gustavsson, Krylbo, 6 poäng. 2 pris: Åke Johansson, Karlskrona, 5 poäng. 3:e pris: Kurt Rönn, Lidköping, 3½ poäng.

Klass II, grupp 12:

1 pris: A. V. Bergljung, Hälsingborg, 5 poäng. 2 pris: A. Tocklin, Johanneshov, 4½ poäng. 3 pris: Herman Gustafsson, Trekanten, O. Wijkander, Hägersten och Sven-Erik Breimer, Huvudsta, 3 poäng.

Klass II, grupp 13:

1—2 pris: A. Östen Helin, Malmberget, och L. Centerdal, Stockholm, 4½ poäng. 3 pris: Gösta Ferm, Karlsborg och Ernst Karlsson, Mölndal, 3 poäng.

Klass III, grupp 17:

1 pris: John Norström, Älvsjö, 4 poäng. 2—3 pris: Ingemar Nestor, Nyköping, och Sixten Månsson, Skånes Viby, 3 poäng.

Klass III, grupp 19:

1 pris: Rune Johansson, Alingsås, 5½ poäng. 2—3 pris: Nils O. Feldt, Olofström, och Bertil Karlsson, Laxå, 4½ poäng.

AVGJORDA PARTIER:

Sverigemästerskapet 1950: 6—7, 6—10, 4—9, 3—10, 10—2, 10—5, 8—3, 8—5, 4—5, 2=4. *M/4:* 5—2, 5—2, 2—3. *M/5:* 9—2, 2—15, 2=10, 7—2, 15—1, 6—1, 3—6, 13—15, 13—6, 15—11, 11—6, 3—2, 2—12, 2=4, 11—13, 7—6, 7—3, 10—15. *M/6:* 4—11, 2—4, 2=3, 10—7, 2=7, 6—2, 2=9. *M/7:* 1=10, 9—4, 3—9, 3=6, 5—3, 1—5, 11—10, 8=10, 10—5, 9—1, 4=6, 10—3, 5—7, 4=5, 5—2, 8—5, 5=6, 3—1, 4—9, *I/13:* 2=4, 1—5, 5—2, 4=5. *I/14:* 5—3, 4—1, 6—3, 5—2, 4—3. *I/15:* 2—5, 4—5, 1=2. *I/16:* 5—2, 3—6. *I/17:* 1=3, 4—6. *I/18:* 3—4, 2=4, 4—1, 3—5, 1—5, 6—5, 2—1, 6—7, 2—6, 1—7, 3—6. *I/19:* 4—7, 6—2, 4—6. *II/10:* 1=5, 2=5. *II/14:* 4—7, 1=3. *II/15:* 1=6. *II/16:* 7—2, 5=7, 5—6, 2—6, *II/17:* 5—2. *II/18:* 2=7, 1—2, 3—7, 5=7, 6=7, 5=6, 7—4, 2—4, 1—4, 5—4, 6—4. *II/19:* 3=6, 4=6, 2=3, 6=7, 4—3, 7—3, 1=6. *II/20:* 4—6, 3=4, 4—1, 6—1. *II/21:* 3=5, 6—2, 4—2, 3—1, 6—7, 5—1. *II/22:* 7—5, 4=7, 3—4, 1—2, 3—1. *III/20:* 7—1, 5—1, 3=5, 1—3. *III/21:* 2—3, 3—6. *III/22:* 4=6. *III/24:* 6—5, 6=7, 4=6, 1—6, 1=2. *III/26:* 4—1, 3—2, 3—1, 3=4, 6—2, *III/27:* 2—1, 3—5, 4—7, 3—6, 1—3, 5=7, 1—5, 5—6. *III/28:* 1=3. *III/29:* 5—2, 4—3. *III/30:* 4—2, 4—5, 4—1, 4—6, 6—7. *III/31:* 2—4. *III/32:* 7—5, 3=7, 1—2, 2—5, 1—5.

Forts. å sid. 217.

Nya A.-B. Örebro Dagblads Tryckeri, Örebro. - 1951

NYTT FRÅN UTLANDET.

På vägen hem från England utkämpade den jugoslaviska tätkvartetten jämte sex andra landsmän en dubbelrondig landskamp mot Italien. Resultatet blev jugoslavisk seger med 15½ mot 4½ sedan italienarna endast fått 1½ poäng med i första ronden. Resultat:

Italien:			*Jugoslavien:*	
Paoli	0	½	Gligoric	1 ½
Castaldi	0	½	Matanovic	1 ½
Napolitano	0	½	Pirc	1 ½
Szabados	½	½	Trifunovic	½ ½
Giustolisi	0	1	Puc	1 0
Stalda	0	0	Rabar	1 1
Primavera	0	0	Milic	1 1
Castiglioni	0	0	Nedeljkovic	1 1
Fletzer	1	0	Udovcic	0 1
Staldi	0	0	Fuderer	1 1

I en match mellan Venedig, där bl. a. Szabados, Stalda och Fletzer deltog, och Salzburg vann italienarna med 6—4.

*

I Sopot har spelats en turnering med sexton deltagare från Bulgarien, Rumänien, Ungern, Östtyskland och Polen. Resultat för de främsta: Gereben, Ungern 12, Troianescu, Rumänien 11½, Szilagyi, Ungern 10½, Popov, Bulgarien 10, Makarczyk, Polen 8½, Koch, Tyskland 8, Szábo St, Rumänien 8, Sebastien, Ungern 7½.

Nicholas Rossolimo väntar på att med sin familj emigrera till USA, där hans fader sedan länge är bosatt.

*

Engelska mästerskapen pågår i slutet av aug. i Swansea med 117 deltagare, därav 10 damer. Om mästerskapet tävlar 30 spelare med bl. a. F. L. Alexander, R. J. Broadbent, H. Golombek, P. S. Milner-Barry, J. Penrose, T. H. Tylor och B. H. Wood.

I mästerskapet för USA, som pågår i New York under aug., deltar bl. a. Horowitz, Shainswit, Collins, Adams, Reshevsky, Evans, Simonson och Pinkus.

*

Mästerskapet för Sovjet spelas under hösten med segrarna från de 16 "zonerna". Dessutom har Botvinnik, Keres och Bronstein personligen inbjudits att delta.

Ryskan Zvorikina har vunnit kvinnliga mästerskapet för Sovjet, distanserande bl. a. världsmästarinnan mrs Rudenko med 3 poäng!

*

Czerniak har vunnit en ny turneringsseger bland 12 deltagare i Reggio Emilia, Italien, på 9 poäng, med två förluster mot tvåan och trean, H. Steiner och Romani. Bl. a. deltog Paoli (fyra), Keller (femma), Canal (sjua) och Rellstad (åtta).

Grob har vunnit mästerskapet för Schweiz på 8½ poäng före Lob, som hade 8.

*

Reshevsky möter Najdorf i 20 partier med början den 1 nov. med 10 partier i Buenos Aires och 10 partier senare i New York. Matchen är inofficiell. Varför inte 4 partier till, när man ändå kostar på sig 20, och låta kraftmätningen få karaktär av världsmästerskapet för nya världen? Det skulle nog ingen av spelarna ha något att invända mot.

Euwe segrade i en turnering i Gijon, Spanien, med 8 poäng av 10. Närmast följde Pilnik med 7½, Rossolimo 7, Prins 6½, Medina och Pomar vardera 6.

*

Fenny Heemskerk, Holland, har vunnit zonturneringen för westeuropa, som ägt rum i Venedig. Hon tog 6 poäng av 8 och går jämte tvåan Rowena Bruce, England till nästa sommars interzonala turnering i Moskva vidare mot kvinnliga världsmästerskapet. Den från kvinnliga VM 1937 i Stockholm kända italienskan Clarice Benini belade tredje plats.

*

R. Graus minnesturnering i Argentina har vunnits av Benkö på 9 poäng. (Ej att förväxla med den ungerske spelaren med samma namn som deltagit i zonturneringen i Marienbad). Närmast följde Wexler 7½, Casas, J. Bolbochan och Luckis 6½.

Schacklitteratur och Schackmateriel

BOOK: Schackmästaren Gösta Stoltz	häft. Kr.	12.:—
CAPABLANCA. Lärobok i schack	„	6:40
CEDER: Mattförförelseproblem	„	4:25
EUWE: Bondeslutspel o. Tornslutspel, per styck	„	3:25
„ Position- og Kombinationsspil (dansk)	„	5:—
„ Strategi och Taktik i schack (dansk)	„	6:—
„ Spelöppningsteori (ej del. 1—3 och 9) pr del	„	2.50
EUWE-KMOCH: Groningen 1946. 190 partier. 393 sid. inb.	„	16:25
ERNST GRÜNFELD: Taschenbuch der Eröffnung im Schach. Del I: Damgambit, Indiskt, Grünfeldsförsvaret m. m.	„	3:75
Internationella turneringen i Bad Gastein 1948. 187 part.	„	10:—
KMOCH: Rubinstein vinner! 100 partier inb.	„	11:25
MANDAL: Den äldre svenska schacklitteraturen	„	1:—
„ Skånes Schackförbunds minnesskrift	„	1:50
NIELSEN: Hvordan man vinder en Gevinststilling	„	6:—
„ Kan de kombinere	„	5:—
„ Kongeangrebet	„	7:—
„ Nimzowitsch, Danmarks Skaklærer	„	12:—
KURT RICHTER: Schackkavalkad del I inb.	„	6:75
„ Schackkavalkad del II inb.	„	6:75
WIGFORSS: Hur man spelar schack inb.	„	10:—
SCHACKSPEL Lyx	„	13:—
„ Hel springare, filt och bly	„	10:—
„ Hel springare, filt	„	8:25
„ Klubbmodell (fernissad trälåda)	„	5:25
SCHACKBRÄDE	„	3:—
SCHACKMATTOR 45×45 (styvt papper)	„	0:65
FICKSCHACKSPEL	„	8:50
SCHACKPROTOKOLL pr 500 st.	„	7:50
FÖRSEGLINGSKUVERT per 100 st.	„	2:—
TURNERINGSTABELLER (rondlistor) 6—8—10 spelare, per st.	„	0:03
„ „ 12—14—16 spelare, per st.	„	0:06
Korrespondenskort pr 100 st.	„	1:70

TIDSKRIFT FÖR SCHACKS FÖRLAG

Drottninggatan 29 C - Stockholm

Postgiro 3973

Nya A.-B. Örebro Dagblads Tryckeri 1951.

Pris kr. 1:00